

સંતશિરોમણિ

ગુરુદેવ બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજુ મહારાજ

અને

યોગીરૂપ જ્યોતિર્ધર

બ્રહ્મસ્વરૂપ પરમ પૂજય કાકાજુ મહારાજ

પ્રાગાટ્ય મહાખંગલ અવસરે

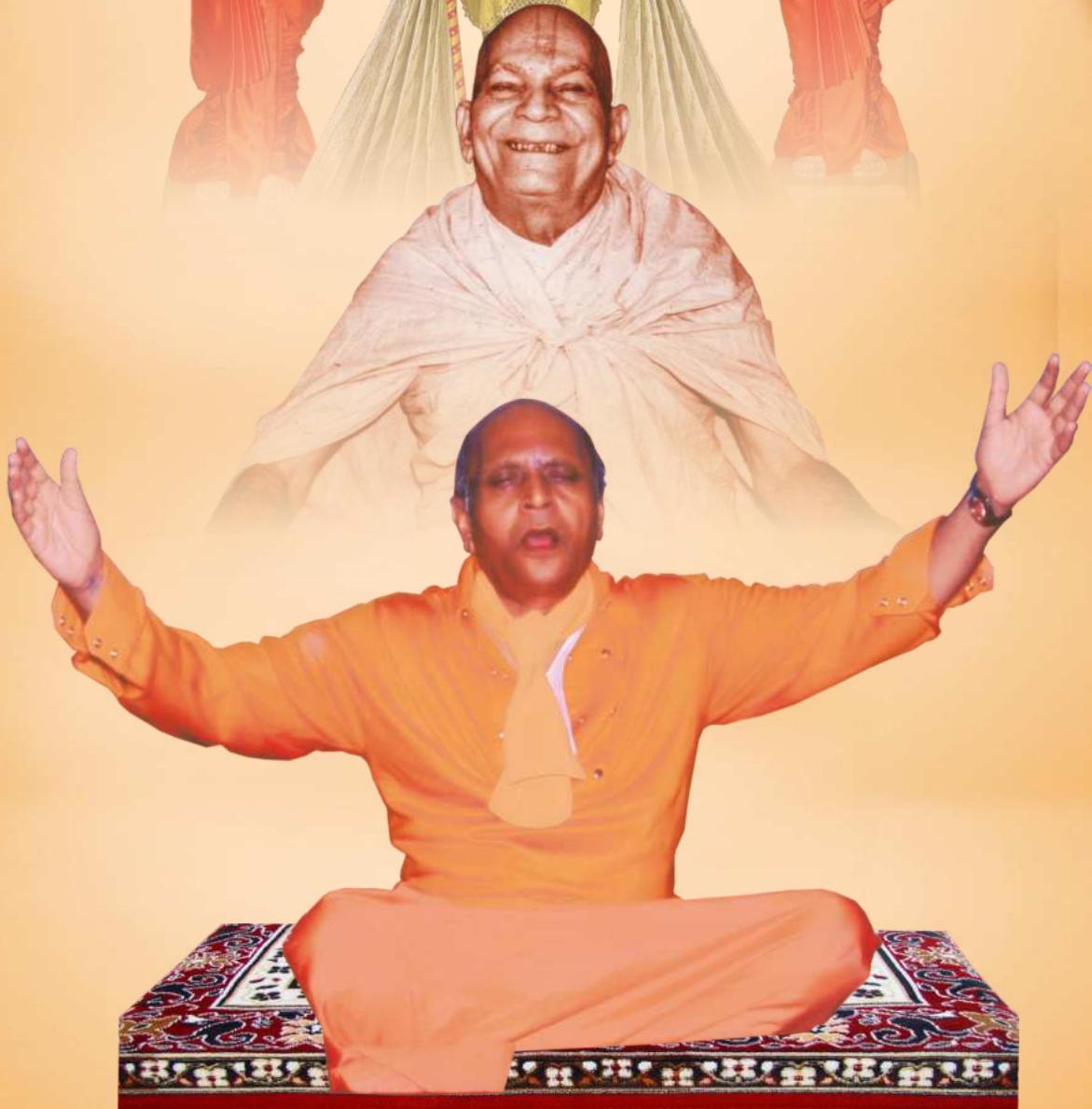
તથા

પ્રાસાદિક અક્ષરદેશી, ભાણાવદરના

૫૦થા પાટોત્સવ પર્વે

લક્ષ્મિભીની વંદના !

સ્વામિશ્રીજ

પરમ પૂજ્ય કક્ષાશ્રી-બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજ પ્રેરિત આધ્યાત્મિક ઉત્કાંતિના જ્યોતિર્ધર

વીસમી સદીના વર્ષ ૧૮૮૨નો ફેબ્રુઆરી માસ મનુષ્યની અધ્યાત્મયાત્રા અને વિશેષતઃ શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાય માટે એક અદ્ધિતીય ઉત્કાંતિનો માસ છે. શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાના ઈતિહાસમાં પણ આ માસની ત્રીજી તારીખનું સ્વર્ણિમસ્થાન છે.

ભારતીય દર્શન અને સાધનાનાં મૂળ લક્ષ્ય સદ્-ચિહ્ન-આનંદની પ્રામિ-એટલે કે બ્રહ્મની પ્રામિ, કે અખંડ સાક્ષાત્કાર રહ્યાં છે. મનુષ્યની આધ્યાત્મિક યાત્રાનાં અંતિમ ધ્યેય પણ એક યાબીજા શબ્દોમાં આજ પ્રામિની શોધમાં સાર્થકતા સમજાવે છે.

શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાના કેન્દ્રવર્તી સિદ્ધાંત પણ બ્રહ્મસ્વરૂપ થઈ પરબ્રહ્મની સેવામાં સદ્-ચિહ્ન-આનંદની અનુભૂતિનાં પ્રતિપાદન કરે છે. આ દિવ્ય અને પરમ અલૌકિક સ્થિતિની પ્રામિ માટે બ્રહ્મ અને પરબ્રહ્મ તત્ત્વના સાંગોપાંગ ધારક પ્રગટ સાકાર મનુષ્ય દેહધારી બ્રહ્મસ્વરૂપ સંતની પ્રામિ, ઓળખાણ, સ્વીકાર અને તેઓ પ્રતિ જીવન અને મનનાં સમર્પણ અનિવાર્ય છે.

શ્રીજી મહારાજે 'વચનામૃત ગઢા પ્રથમના પણેલા' માં ઉદ્ભોદ્યા મુજબ 'ભગવાનના સ્વરૂપમાં મનની અખંડ વૃત્તિ રાખવી' તેનાથી અધિક કઠણ કોઈ સાધના નથી અને તેનાથી અધિક મોટી કોઈ પ્રામિ પણ નથી. આ સાધન અને પ્રામિ પણીથી દ્વિતીય ક્રમાંકે કોઈ અલભ્ય પ્રામિ હોય તો આ પૃથ્વી પર પ્રગટ એવા મનુષ્ય દેહધારી ભગવાનના સ્વરૂપની પ્રામિ, ઓળખાણ અને સ્વીકાર છે !

ત્રીજી ફેબ્રુઆરી ૧૮૮૨માં અક્ષરતીર્થ ગોંડલ સ્થિત મંદિરમાં બ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજની કૃપા અને સંકલ્પે દાદુકકાશ્રીને જે સમાધિ લાઘી અને તે દ્વારા પ્રભુના સાક્ષાત્કાર પામી તે દર્શન પ્રામથ્યં તેનાં જ સુફલ રૂપે તેઓ શ્રીએ છે ચોક બૃહદ સત્યસમાજને યોગીજી મહારાજ રૂપે વિચરતા ભગવાનના પ્રગટ અને સાકાર સ્વરૂપની ઓળખાણ કરાવી. શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાય અને વિશ્વના અધ્યાત્મપંથી સર્વ મુમુક્ષુઓ માટે આ સાક્ષાત્કાર અને યોગીજી મહારાજના દિવ્ય સ્વરૂપનાં દર્શન એ એક આધ્યાત્મિક ઉત્કાંતિ હતી; અધ્યાત્મસાધનાનાં પરિમાણ બદલનારી એક મહાપ્રગતિ હતી !

બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજની કૃપાશથી દાદુકકાશ્રીને જે સાક્ષાત્કાર થયો તેણે કાકાશ્રીના જીવનની પ્રત્યેક પળ યોગીમય યોગીરૂપ બનાવી; તેઓ સ્વયં પ્રભુના દિવ્ય તત્ત્વના ધારક સત્પુરુષ રૂપે શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાના જ્યોતિર્ધર બની રહ્યા.

શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના ઈતિહાસમાં દાદુકકાશ્રીના સાક્ષાત્કારની દિવ્ય ઘટના આધ્યાત્મિક મહાપ્રગતિની અને શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાના મર્માર્થની ધોતક હતી. એક ભલા સાધુરૂપે વંદનીય યોગીજી મહારાજ રૂપે પ્રભુનું સાકાર પ્રગટ સ્વરૂપ આ પૃથ્વી પર વિચરે છે, તે વિચાર અને દર્શનમાત્રે સંતો, સાધકો અને મુમુક્ષુઓની દષ્ટ અને જીવનમાં દિવ્યતા પ્રગટી. વળી, યોગીજી મહારાજ રૂપે પ્રગટ ભગવાનના સ્વરૂપમાં નિર્દ્દેષબુદ્ધિએ જીવન અને મન સમર્પણ કરનારાં સૌ પ્રભુસ્વરૂપ થયાં, જંગમ મંદિર બની રહ્યાં એ ઈતિહાસને આપણી પેઢીએ રચાતો જોયો, માણ્યો છે તે આપણાં મહા મંગલકારી સદ્ગુરૂભાગ્ય છે !

આજે સાહેબજીરૂપે પ્રગટ સંત સ્વયં ભગવંત સ્વરૂપ છે અને એવા જ સર્વ ગુણાતીત સંતો પ્રભુસ્વરૂપો છે તેવાં માહાત્મ્યમાં આબાલવૃદ્ધ સત્યસંગ-સાધુસમાજ સહજ જીવે છે તેના પાયામાં બ્રહ્મસ્વરૂપ દાદુકકાશ્રીએ યોગીજી મહારાજના સંકલ્પ અને કૃપાશિષ દ્વારા આણેલી આધ્યાત્મિક ઉત્કાંતિનું ધોતક દર્શન છે; એ દર્શનના જ્યયોષ કરતી કાકાશ્રીની સમ્યક નિર્દ્દેષબુદ્ધિએ પુકુત અપ્રતિમ તપસ્યા છે. એ અદ્ધિતીય તપસ્યાનાં તપોબળથી ખીલેલાં સંતો, વ્રતધારી સંત બહેનો, વ્રતધારી સંત યુવાઓ અને એકાંતિક ગૃહસ્થોના ગુણાતીત સમાજનાં આપણે સૌ સંતાનો-વારસદારો બ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ અને કાકાશ્રી મહારાજના અનંતકાળ પર્યત ઝાણી રહીશું.

શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાના ઈતિહાસનાં પથાર્થ અને સંપૂર્ણ આલેખન થશે ત્યારે બ્રહ્મસ્વરૂપ કાકાશ્રીની દિવ્ય જીવનદિશા અને અધ્યાત્મકાર્યને આલેખતા ઈતિહાસ સ્વયં પણ ગદગદભાવે નતમસ્તક થશે !

આ ક્ષાણે આવો, પરમ પૂજ્ય કાકાશ્રીના પ્રાગટ્યમંગલે આપણે બ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ અને કાકાશ્રીના ચરણે નતમસ્તકે ધન્યભાવે સાથે ગ્રાણમ ધરીએ ! આપણને પ્રામ આપણા પ્રગટ ગુરુહરિના સ્વરૂપમાં પ્રત્યક્ષ ભગવાનના સ્વરૂપનાં સાક્ષાત્ દર્શન કરી તેઓનાં વચને, તેઓને રાજી કરવા તેઓની અને ભક્તોની સેવામાં સમર્પિત થઈએ.

~ ક્રી. મ્યા... ~ સાધુ મનોજદાસ

સંતભગવંત સાહેબજીની દુર્લોક્ષણ માહિલ્યસભાર વાઈ સદા...

શિબિર : જીવનમાં સત્સંગના ચાર પાયા : માહાત્મ્ય-નિશ્ચય-આશરો-સેવા.

એકતાનગર, રાજ્યીપણા, નર્મદા : ૩ ડિસેમ્બર ૨૦૨૩

‘તન, મન, ધન પ્રભુના ચરણોમાં...’ સમજને ગાયું કે એમ ને એમ જ ગવાયું ? ૧૯૪૭માં ભારત સ્વતંત્ર થયું ત્યારે ઈલેક્શન થયું નહોતું, કારણે ભારતપ્રજાસત્તાકદેશ નહોતો. આપણું ભારતનું બંધારણ થયું નહોતું. ૧૯૫૦માં ભારતનું બંધારણ આવ્યું એટલે ૧૯૫૨માં પ્રથમ ઈલેક્શન થયું. ૧૯૪૭થી ૧૯૫૨ સુધી કામચલાઉ સરકાર નિમાયેલી મુંબઈ-મહારાષ્ટ્ર અને ગુજરાત રાજ્ય બેગું હતું. મુંબઈ રાજ્યમાં ગુલાઝારીલાલ નંદા મજૂર પ્રધાન હતા. નંદાજી શાસ્ત્રીજી મહારાજના અનન્ય ભક્તરાજ હતા અને શાસ્ત્રીજી મહારાજ માટે તેઓને અનહંદ પ્રેમ ! એમના બંગલે શાસ્ત્રીજી મહારાજનો ઉતારો રહેતો. નંદાજી મિનિસ્ટર હતા એટલે એમના ઘરે બીજા ઘણા બધા મિનિસ્ટરો શાસ્ત્રીજી મહારાજનાં દર્શને આવતા. એ સૌને એમ થાપ કે, નંદાજીના ગુરુ છે તો એમના દર્શન કરવા જરૂરી. એમાં એક વખત મોરારજીભાઈ દેસાઈ પણ દર્શન કરવા આવ્યા.

ત્યારે શાસ્ત્રીજી મહારાજે બીમારી ગ્રહણ કરેલી એટલે તેઓ આરામ કરતા હતા, સૂતાં સૂતાં માળા ફેરવતા હતા. મોરારજીભાઈ દેસાઈએ પ્રશ્ન પૂછ્યો કે, ‘સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયનો એક જ્ઞાનીતો શબ્દ છે - સત્સંગ, તે ‘સત્સંગ’ એટલે શું ?’ તો શાસ્ત્રીજી મહારાજ કહે, ‘યોગીજી મહારાજ ઉત્તર કરશે.’ યોગીજી મહારાજ તો અદ્ભુત અને અલોકિક પુરુષ હતા ! તેઓ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની વાત બોલ્યા : ‘સ્વામિનારાયણ હરે સ્વામીએ વાત કરી, સત્સંગ એટલે મોટા પુરુષને બે હાથ જોડવા અને તેઓ કહે એમ કરવું એ સત્સંગ.’ યોગીજી મહારાજે એક વાક્યમાં કહું કે, ‘સત્સંગ એટલે મોટા પુરુષને બે હાથ જોડવા’ અને બીજું વાક્ય કહું, ‘તેઓ કહે એમ કરવું એ સત્સંગ.’

અત્યારે તમે બોલ્યા, ‘તન, મન, ધન પ્રભુના ચરણોમાં...’ તો પહેલાં આપણું માઈન્ડ ક્લિયર હોવું જોઈએ. આપણે કોઈ પર્વતમાળા ચઢવી હોય

તો ખબર હોય કે, પર્વત ઉપર ઓક્સિજન ઓછો થશે તો આવું આવું થશે. એમ, પ્રભુના થથા એટલે તન, મન, ધન પ્રભુને અર્પણા ! તન એટલે દેહ. આ દેહ કોણો આપ્યો છે ? પચાસ લાખ-એક કરોડ-પાંચ કરોડ-પચાસ કરોડમાં વેચાતું લઈ આવ્યાં છો ? તમારી ગાડી, તમારાં કપડાં, તમારાં ઘરેણાં વેચાતાં લાવ્યાં દશો, પણ કોઈ એમ કહી શકશે કે, આ શરીર હું વેચાતું લાવ્યો છું ? માનવદેહ એ ભગવાને આપેલી અમૂલ્ય અને અદ્ભુત બેઠ છે ! જેનું કોઈ મૂલ્ય ના કરી શકાય. તમારા મકાનની કિમત થાય, સોનાની કિમત થાય, ગાડીની કિમત થાય, કપડાંની કિમત થાય; પણ માનવદેહની કંઈકિમત થાય ? તે અમૂલ્ય છે !

કોઈ મસ્સિદિઝ ગાડી લઈ આવે તો કેટલી કેર કરે છે ? ઘણા તો સવારે ઊઠીને ગાડીની સાફ્સકાઈમાં લાગી જાય. સ્કૂલમાં ભાણનારા છોક્રાને નવી સાઈકલ લાવી આપો પછી જોજો, સવાર સવારમાં સાફ કરવા લાગશે. આપણે ગાડી લાવીએ તો એમાં જણાવ્યું હોય એવું જ ડિઝલ કે પેટ્રોલનું ફ્યૂલ નાખીએ છીએ, એની કેર કરીએ છીએ. ચલાવવામાં કાળજી રાખીએ છીએ કે ઘસરકો ના પડે, કોઈને અથડાઈ ના જાય. એવી જગ્યાએ પાઈ કરીએ કે જ્યાં કોઈ ટક્કર ના મારી જાય. કેટલી કેર કરીએ છીએ ! અને આ શરીર અમૂલ્ય છે, પણ જે આવે એ અંદર નાખીએ છીએ. પાણીપૂરી, સેવપૂરી, પાઉંબાજી, રગડાપેટીસ, પાન, તમાકુ, ગમે ત્યાં પાણી પીએ છીએ, ગમે ત્યાં ખાઈએ છીએ; કારણે કે, આ મફતમાં આવેલી વસ્તુ છે. માનવજીવનની મોટામાં મોટી જો કમનસીબી હોય તો મોંઘામાં મોંઘી વસ્તુ મફતમાં આપો તો એની કિમત નહીં, કારણે મફતમાં મળી છે. માનવદેહ મફતમાં મજ્બો છે માટે એની કિમત નથી. એટલે સ્વામી વિવેકાનંદ બોલ્યા, ‘હે યુવાનો જાગો ! ઊઠો !’ એટલે શું સામે બધાં માણસો ઊંઘતાં હશે ? જોકાં ખાતા હશે ? એટલે એમને ઊડાડ્યા ? ના, જે ધ્યેય નક્કી કર્યું છે, તે ધ્યેયતરફ - બીજે બધે ડાંશોળિયાં માર્યા વગર દોડે ; એ જાગ્યો કહેવાય.

ડોક્ટર થવું હોય તો એનું સ્થાન કોંલેજમાં, લાઈબ્રેરીમાં કે પોતાના ઘરે રૂમમાં વાંચવામાં હોય. પણ કોઈ છોકરો પાનના ગલ્યે ઊભો હોય અને કહે, આપણો તો ડોક્ટર થવાના છીએ. ત્યારે આપણને થાય કે, ડોક્ટર થવું છે એવું જે ધ્યેય નક્કી કર્યું છે એ ધ્યેય પર પહોંચવા માટે ગંભીરતા નથી, એ ધ્યેય પ્રામ કરવા માટે એ કશું કરતો નથી એટલે ધ્યેય સુધી એ પહોંચી નહિ શકે. એટલે સ્વામી વિવેકાનંદે કહ્યું, ‘જાગો !’ એમ, મારે મારા ગુરુ અને ઈશ્વરેને રાજી કરવા છે એ ધ્યેયને જો સિદ્ધ કરવું હોય તો તન, મન, ધન પ્રભુના ચરણોમાં અર્પણા... આ દેહ એમના અર્થે કુરબાન છે, આ દેહ એમના માટે જ, એમની સેવામાં વાપરવું છે, તેઓ રાજી થાય એમાં જ વાપરવું છે. તેઓ રાજી થાય ત્યાં જ વર્ધીજવું છે, તેઓ રાજી ના થાય ત્યાં જવું પણ નથી. આ એમને દેહ અર્પણા કર્યો કહેવાય.

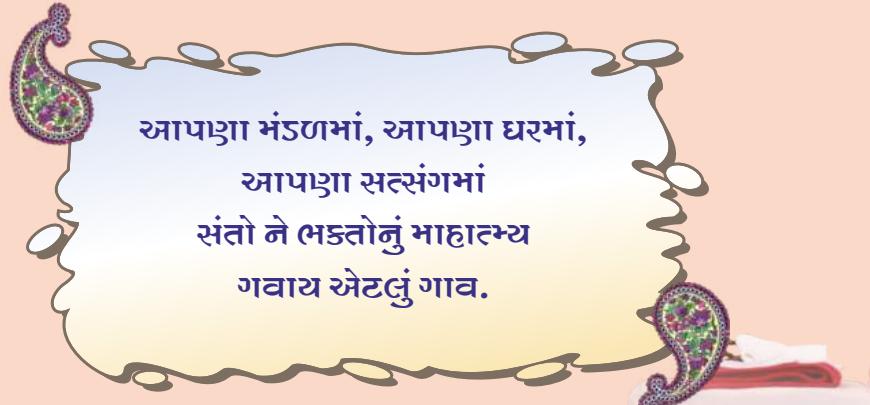
આ દેહના માલિક પ્રભુ છે. એમના માટે દેહ વાપરવો છે. ભગવાને આપેલો દેહ, ભગવાન રાજી થાય એમ વાપરવો છે, ભગવાન રાજી થાય એવું કામ એના દ્વારા કરવું છે - એ ભગવાનને ચરણે દેહ ધર્મો કહેવાય. યાદ રાખજો આ વાક્ય : મારો દેહ પ્રભુને અર્થે છે. એ ખોટો વપરાય જ નહીં. ખોટી જયાએ એને લઈ જ ના જવાય. એનાથી ખોટાં કાર્યો થાય જ નહીં, થાય તો પસ્તાવો થાય. યાદ રાખો, નહીં થાય એવું નહીં બને. તમને નિષ્ઠપટભાવે કહીએ તો અમેય સાધના કરતા કરતા લપસ્યા છીએ, પણ ત્યાં ને ત્યાં પડ્યા ના રહ્યા. ગુરુ ઉપર પરમ શ્રદ્ધા કે, નવડાવી, ધોવડાવી ચોળખા કરનારા તેઓ છે, તો એમના અર્થે જીવન જીવનું છે.

કોઈ ફ્લોરિંગ એટલું બધું લીસ્સું હોય છે કે પાણી પડ્યું હોય તો દેખાય નહીં અને તમે લપસી પડો. પણ તમે કંઈ ત્યાં પડ્યા રહો ? ફિટ દઈને ઊભાં થઈ કપડાં બદલી નાખો. એમ, તમે સાધના કરતા હોવ તો પણ તમે લપસી પડો. ઋષિ-મુનિઓએ વાક્ય આપ્યું, ‘નિશાનચૂક માફ, નહિ માફ નહિ નિશાન’ એટલે જેણે નિશાન નક્કી કર્યું હોય, ધ્યેય નક્કી કર્યું હોય, પણ એ ચૂકી જાય તો એને માફ કરી શકાય, કારણ કે એ પ્રેક્ટિસ કરશે તો ફરી નિશાન પર આવી જશે. પણ જેને નિશાન જ નથી, કોઈ ધ્યેય જ નથી ને જીવન જીવે છે એ માફ ના થાય. ભગવાનને રાજી કરવા માટે નીકળેલો સાધુ કે ભક્ત

લપસી પડે, કંઈ ખોટું થઈ જાય; પણ ભગવાનને રાજી કરવાના ધ્યેય માટે નીકળો છે એટલે પશ્ચાત્યાપ થતાં ભગવાન એને માફ કરી દે છે. પણ જેને ધ્યેય જ નથી એને કોઈ માફ નહીં કરે, કારણ કે ધ્યેય વગર તો રખડતું-દરાયું ઢોર થઈ જાય, પછી જે હોય એ ડફણાં મારે. એટલે આપણે ધ્યેય નક્કી કર્યું તન, મન, ધન પ્રભુના ચરણે ! આ મારો દેહ પ્રભુનો છે અને મારું મન પણ.

યોગીબાપા એક દાખલો આપતા. અણાવક ઋષિ હતા. સીતાજીના પિતાજી જનકની પરંપરામાં જે રાજાઓ થયા એ બધા ‘જનક’ કહેવાતા. અત્યારે જે મ અટક કહેવાય તેમ જનક કહેવાય. એ જનક રાજાએ અણાવક ઋષિને પારાયણ કરવા બોલાવ્યા. અણાવક ઋષિનું પારાયણ ચાલુ હતું, સભા ભરાઈ હતી અને એમાં જનક રાજાને કંઈ કામ યાદ આવ્યું તેથી ઊભા થઈને બહાર ચાલવા માંડ્યા. એટલે અણાવક ઋષિ કહે, ‘જનક, આમ તો કહે છે કે, મન તમને સૌંઘ્યું છે, તો પૂછ્યું મને ? ઊભા કેમ થયા ? બેસી જાઓ.’ જનક તો રાજી હતા, એમની પ્રજા હતી, એ સભામાં પ્રજાની વચ્ચે ગુરુએ રાજાને ટપાર્યા. આપણાને ગુરુ આવું કહે તો તમ્મર ચઢી જાયકે ના ચઢી જાય ? એમ કહીએ કે, ‘ભલા માણસ, એકલો હોઉં ત્યારે લઢો, આ મારી પ્રજાની વચ્ચે કેમ લઢો છો ?’ પણ તેઓ શાંત રહ્યા અને તરત ગુરુની આજ્ઞા પાળીને બેસી ગયા. જનક રાજા કહે, ‘મેં મારું મન, દેહ ગુરુને સૌંપી દીધું છે. તેઓ જે મ આજ્ઞા કરે તેમ વાપરવું છે. મન એમનું જ મનન કરે, એમની જ આજ્ઞા પ્રમાણે જીવનું છે.’ આ તો બધાની વચ્ચે મને ટોક્યો ? બધાની વચ્ચે મને આવું કહ્યું ? એવું કંઈ બોલે નહીંને સહન કરે.

દેવ સિવિલાઈઝ થયેલા માણસોને મોટામાં મોટો કોઈ રોગ લાગુ પડ્યો હોય તો તે ટૈન્થનનો. ના કહેવાય, ના રહેવાય અને ના સહેવાય. બોલે નહીં પણ અંદર બધું બખડજાં તર ચાલતું હોય, અંદર મનકુસ્તી કરતું હોય, અને પછી મગજ ઉપર ચઢી જાય. પણ, ‘ધન્ય છે મારા ગુરુને કે, મારા પર આટલો લક્ષ કરીને તેઓ મને વઢ્યા !’ એવું જે થાય એ ગુરુને મન સૌંઘ્યું કહેવાય. બાપા કહે, ‘પોતાના ગુરુ અણાવક માટે રાજાપણું છૂટી ગયું એટલે જનક ‘વિદેહી’ કહેવાયા.’ રાજા હોવા છીતાં પણ રાજ કરતા નહીંતા.

ગુરુ આગણ નિષ્કપટ થવું, અને નિષ્કપટ ના થવાથ તો

પ્રભુની ભૂર્તિ આગણ બેસીને પ્રાર્થના કરો કે,

પ્રભુએ આપેલો અમૃત્ય ને મોંઘો દેહ

તમને રાજુ કરવા સિવાય,

તમારા થઈને જીવન જીવવા સિવાય વાપરવો નથી.

ઇતાં ભૂલ થઈ જાય છે તો માફ કરો, બણ આપો.

બે બ્રાહ્મણો જનક રાજની મિથિલા નગરીમાં આવ્યા. એમને થયું, રાજ આટલું સરસ રાજ કરે છે, ગુનેગારોને સજા કરે છે, એમને રાણીઓ છે, છોકરાં છે, આટલું બધું બહડજંતર છે ને છતાં એમને 'વિદેહી' કે મ કહે છે? જ્યારે આપણે તો સંસાર છોડીને બેઠા છીએ તો પણ આપણાને કોઈ વિદેહી કહેતા નથી અને આમને વિદેહી કહે છે, તો એવું તો એમણે શું કર્યું છે? જનક રાજની સભા ભરાઈને બેઠી હતી. પેલા બ્રાહ્મણોને થયું, ચાલો આપણો જનક રાજને પ્રશ્ન પૂછીએ, એટલે તેઓ સભામાં આવ્યા. સભામાં જાહેરાત થઈકે, 'વિદ્વાન બ્રાહ્મણો, સંતો આવ્યા છે એમને પ્રશ્ન છે.' બ્રાહ્મણો કહે, 'હે રાજન! અમે તમારા રાજ્યમાં આવ્યા ત્યારથી સાંભળીએ છીએ કે, અમારા રાજ 'વિદેહી' છે. રાજ્ય કરવા છતાં અકર્તા છે! કશું એમને લાગતું -વળગતું નથી. તો એવું તો તમે શું કર્યું છે કે તમને 'વિદેહી' કહે છે? તમે કેવી રીતે વિદેહી કહેવાયા? બધું જોઈએ છીએ, આંખે દેખાયછે, પણ આવું કેવી રીતે માનીએ?'

બ્રાહ્મણનો આ પ્રશ્ન સાંભળી, રાજએ તાણી પાડી એટલે ભાલા લઈને બે સૈનિકો હાજર થઈ ગયા. જનક રાજએ કહ્યું, 'આ બેઉને પકડી લો અને બે દિવસ પછી એમને ફાંસીએ ચઢાવી દેજો.' પેલા બેઉ બ્રાહ્મણો તો કશી ગયા. થયું, આપણે ખોટી જબ્યાએ ભરવાઈ ગયા. દિવાનને સૂચના આપી હતી કે, 'આ બે બ્રાહ્મણોને સારામાં સારો ઉતારો આપજો, બે દિવસ એમનું લાલનપાલન કરજો અને ભાતભાતનું જમાડજો.' હવે કોઈને બે દિવસ પછી મરવાનું હોય તો કંઈ ભાવે? પેલા બ્રાહ્મણો તો નિરાશ થઈને બેઠા. એમને થયું, રાજને ક્યાં આવો પ્રશ્ન પૂછ્યો? આપણો તો નહીં લેવા-દેવા વગર જિંદગી ખોઈ બેસીશ. તો આપણો રાજ પાસે જઈને માઝી માંગીએ. એટલે એમણે રાજને સંદેશો મોકલાવ્યો કે, અમારે આપને મળવું છે. રાજએ ત્રણ દિવસે પાણ તેમને દરબારમાં બોલાવ્યા. સભામાં બ્રાહ્મણો કહે, 'રાજુ અમારી ભૂલ થઈ ગઈ. આવો પ્રશ્ન પૂછીને અમે તમારું અપમાન કર્યું, અમને માફ કરી દો.' રાજ કહે, 'એક શરતે માફ કરું. તમારા બંનેના દાથમાં તેલથી છલોછલ ભરેલી એક-એક કટોરી આપણે. એ લઈને તમારે અમારી જે મુખ્ય સ્ટ્રીટ છે એની પર ગોળ ફરીને પાછું

રાજમહેલમાં આવવાનું. પાછળ બે ખુલ્લી તલવારે સૈનિકો હશે. જો કટોરીમાંથી તેલનું એક પણ ટીપું નીચે પડ્યું તો ત્યાં જ માથું ડુલ. અને તેલનું ટીપું ના પદે એમત્તે કટોરીલઈને પાછા દેમખેમ આવો તો તમારો ગુનો માફ.' એટલે એ બેઉને થયું, ચાલો, આ અજમાવીએ. રાજની આજ્ઞા હતી એટલે શહેરની આખી સ્ટ્રીટને સરસ રીતના શણગારી. ઇટપાથ ઉપર ડાન્સ ચાલે, ગીત વાગે. પણ આ બે જણાએ કંઈ જોયું નહીં અને દેમખેમ દરબારમાં પાછા આવ્યા. એટલે રાજ કહે, 'તમારો જવાબ તમને મળી ગયો ને!' બ્રાહ્મણો કહે, 'મહારાજ, અમે તો માંડ માંડ તપેલી લઈને પાછા આવ્યા.' રાજ કહે, 'તમે અમારી સ્ટ્રીટમાં ફર્યા, ડાન્સ ચાલતા હતા, રોશની હતી, ભાતભાતની દુકાનો શણગારી હતી, એ બધું તમે જોયું ને?' ત્યારે પેલા કહે, 'અમારું ધ્યાન તો કટોરીમાંથી તેલનું ટીપું નીચે ના પડે તેમાં જ હતું. અમે બધે ફરીને આવ્યા, પણ તેલ સિવાય બીજું કશું અમે જોયું નથી. અમારું મોત અને તેલ. એટલે જનક રાજ કહે, 'હું પણ હરેક કાર્યમાં મારા પ્રભુ સિવાય કંઈ જોતો નથી - એ જનક વિદેહી.'

આ વિદેહી અવસ્થા! સંસારમાં રહેવા છતાં સંસારથી અલુમ. આ જે બધું છે એ મારું નથી, મારા પ્રભુનું છે; એ ધન સમર્પિત થયું કહેવાય. પ્રભુના કાર્ય માટે, પ્રભુના ભક્તો માટે, સંતોની આજ્ઞાથી જુદું વાપરવાનું. વાપરવાનું આપણે જ છે, યાદ રાખો. યોગીજી મહારાજ કહેતા, 'શિર અર્પણ વિના શામ રિઝે નહીં.' માથું આપ્યા સિવાય ભગવાન કરી રાજ ના થાય. આ સંતો પર પ્રભુ એટલે રાજ છે કે તેઓ માથું આપીને બેઠા છે. એટલે શું ધર્થી માથું જુદું કરવાનું? ના, 'હું તમારો ને તમે મારા!' એટલું કરો એ અર્પણ કર્યું. બાપા કહેતા, બધાનાં માથાં લઈએ તો સેવા કોણ કરશે? પણ ભાવ કરવાનો છે કે, 'પ્રભુ હું તમારો છું, આ દેહ તમારા અર્થે કૃષણાર્પણ છે.' એટલે તેઓ રાજ થાય એમાં જ તે વપરાય, તેઓ રાજ ના થાય એમાં વાપરી જ ના શકીએ એ બૃહદ વૈરાય! બીજે વપરાય છે તો વૈરાય ઓછો છે, અને મધારતા જવાનું. એ રાજ ના થાય એવું કામ થાય છે, રાજ ના થાય એવું બોલાય છે, સંભળાય છે, જોવાય છે, એ રાજ ના થાય એવી જયાએ દેહને લઈ જઈએ છીએ અને વાપરીએ છીએ; એ

આપણને ખબર છે; તો ગમ્ભરાવું નથી, યાદ રાખો ! ધ્યેય નક્કી કરનાર માણસ ધ્યેય સુધી પહોંચતાં ભૂલ કરશે, એને સાધનામાં સખલન થશે તો ભગવાન એને માફ કરશે. નિશાન ચૂક માફ ! પણ એણે અંતરદિન કરીને પ્રાર્થના કરવી પડે કે, પ્રભુ માફ કરજો ! પણ એનું જોનારદુઃખી થશે, યાદ રાખો ! દમણાં મેં વાત કરી હતી તેમ, પેલા યુવાન સાધુએ છોકરીને ખબે ઊંચીને નહીં પાર કરી કિનારે ઉતારી દીધી. પણ, સાથેના સાધુએ ગુરુને કરિયાદ કરી કે, ‘આણે છોકરીને ઊંચીને નહીં પાર કરાવી કિનારે ઉતારી.’ ત્યારે ગુરુ કહે, ‘એણે તો છોકરીને કિનારે મૂકી દીધી, પણ ત્યાંથી ઊંચીને તું અહીં આશ્રમમાં લઈ આવ્યો, તેં એની નિંદા કરી એટલે હવે તું બે ઉપવાસ કર.’ કોઈ લપસ્યા હોય એની વાતો ઘણા કર્યા કરે. અરે એ તો એમાંથી બહાર નીકળી ગયો, પણ તું દજુ ત્યાં ને ત્યાં જ દલવાયો છું. એટલે એવું નહીં કરવાનું. કોઈના દોષ, કોઈની ભૂલ, કોઈના સખલન ઉપર તમે જો ફોકસ કરશો, એની ચાહિયાપણું કરશો તો તમે એની એ જ જ્યાએ ઊભા રવા છો, તમે આગળ નહીં વધો. પેલો તો આગળ નીકળી ગયો હશે. કોઈને વિશે માથાકૂટ, ભાવફેર થાય તો એને સંભારીને એને પછી મગજમાં ચલાવ્યા કરો તો તમે સાધનામાં આગળ નહીં જાવ.

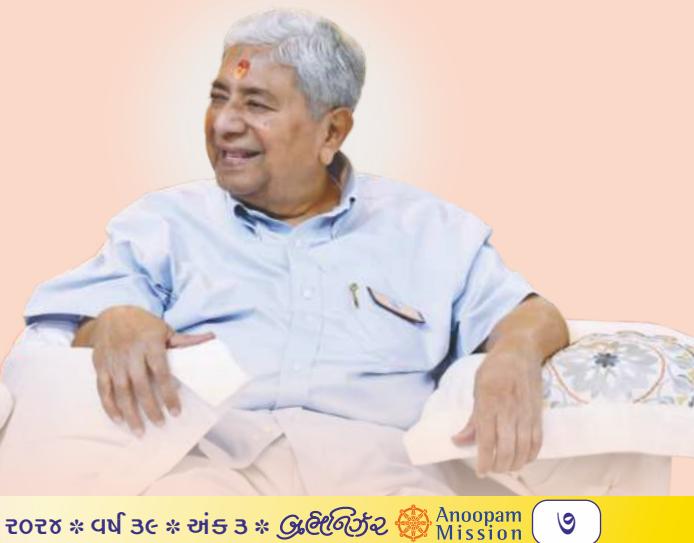
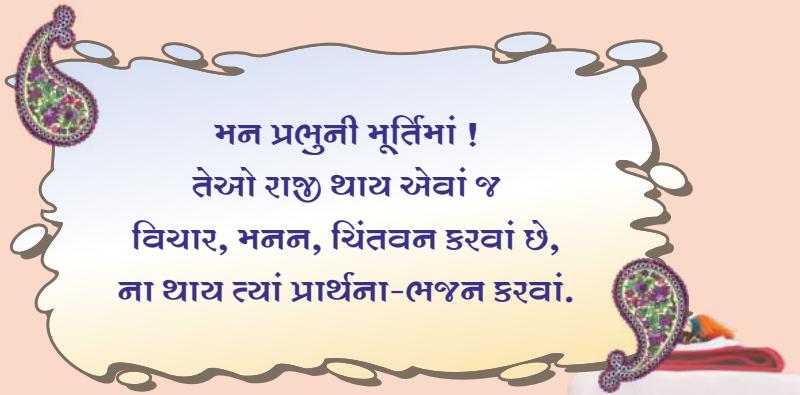
ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ કહ્યું કે, ‘આપણો સત્યસંગ પ્રગતિ કરતાં ચૈતન્યોનો છે.’ આજે છે એના કરતાં તેઓ કાલે ચાર પગલાં આગળ ગયેલાં છે. આજે તમે જે જ્યાએ ઊભા છો એ જ્યાએ કાલે નહીં હોવ, આગળ હશો. અને તમે દજુ ત્યાં જ જોયા કરશો તો એનો અર્થ કે, તમે ત્યાંના ત્યાં જ છો. એટલે કહ્યું કે, કોઈના દોષ જોવા નહીં, સાંભળવા નહીં. જેને આધ્યાત્મિકતાની ખબર છે, જેને આધ્યાત્મિક ઉત્થાન કરવું છે, જેને ભગવાનને રાજુ કરવાના ધ્યેય પર પહોંચવું છે; એને આ પાયો પકડવો જ પડશે. ગુણાતીતાનંદ સ્વામી, યોગીજી મહારાજ જેવા હિન્દુ મુરુષે જે વાત કરી છે એ આપણા આત્માના, ઈન્દ્રિયો-અંત:કરણના સીમાડા જોઈને કરેલી વાતો છે. સાયનિસ્ટોએ કહ્યું કે, ‘ઈલેક્ટ્રિકના વાયરને અડશો તો કરંટ લાગશે. અને કરંટ લાગશે તો મરી જશો.’ પછી કોઈ એનો પ્રયોગ કરવા ગયા કે, આ કોઈ ગપ્પાં તો નથી મારતાંને ? એવું

કોઈ નહીં કરે. એમ, આ પણ આધ્યાત્મિક રીતે મરવાના ધંધા છે, માર ખાવાના ધંધા છે; એમાં પડશો જ નહીં.

આપણા મંડળમાં, આપણા ઘરમાં, આપણા સત્યસંગમાં સંતો ને ભક્તોનું માણાત્મ્ય ગવાય એટલું ગાવ. અને આ દેહ, તન, મન, ધન દરિના ચરણે... આ દેહ ભગવાનના અર્થે કૃપણાર્પણ કરવું છે. અહીં બેઠાં છીએ તે આપણે સૌએ અને બીજાં સત્યસંગમાં છે પણ અહીં નથી આવી શક્યાં એ બધાં એ આ દેહ ભગવાનને ચરણે ધર્યું છે. એટલે એનાથી ખોટું કામ થાય તો પશ્ચાતાપ, પરિતાપદ્ધતી પ્રાર્થના કરવી. અથવા તો ગુરુ આગળ નિષ્ઠપટ થવું, અને નિષ્ઠપટ ના થવાય તો પ્રભુની મૂર્તિ આગળ બેસીને પ્રાર્થના કરો કે, પ્રભુએ આપેલો અમૂલ્ય ને મોંધો દેહ તમને રાજુ કરવા સિવાય, તમારા થઈને જીવન જીવવા સિવાય વાપરવો નથી. છતાં ભૂલ થઈ જાય છે તો માફ કરો, માફ કરો, માફ કરો. બળ આપો, બળ આપો, બળ આપો. કચ્કચાવીને પ્રાર્થના કરજો, પછી જો જો તમારું અદ્ભુત કામ થશે, યાદ રાખો !

મન પ્રભુની મૂર્તિમાં ! તેઓ રાજુ થાય એવાં જ વિચાર, મનન, ચિંતવન કરવાં છે, ના થાય ત્યાં પ્રાર્થના-ભજન કરવાં છે. એટલે અદ્યો કલાકની ધૂન કરવાનું કહ્યું છે. અને ભગવાને માનવદેહ આપ્યો છે, એમાં બધી શક્તિઓ, હોશિયારી, આવકત-સ્કિલ્સ ભગવાને આપી છે. એનો ઉપયોગ કરીને જે ધન પ્રામથાય છે તે ભગવાનનું છે, ભગવાને આપ્યું છે, આપણું નથી. પણ, ભગવાન એટલા દ્યાળું, ઉદાર છે કે, આપણને વાપરવાની ના નથી કહેતા; પણ જ્યારે ભગવાનનું કાર્ય હોય ત્યારે એના માટે પણ છૂઢા લાયે વાપરો. ધન એમ ને એમ કમાવાતું નથી, બુદ્ધિ, આવકત, હોશિયારી, સમય, ડેમિલીનો ભોગ બધું આપીને એ પ્રામથતું હોય છે. પણ એ ધન ભગવાનના કાર્યમાં જ્યારે વાપરવાનું હોય ત્યારે છૂઢું મૂકી દેવું છે, આપણે માલિક નથી થવું; એ ભગવાનને અર્થે સમર્પિત થયા કહેવાય. અને ત્યારે આ ‘તન, મન, ધન દરિના ચરણો...’ આ ગાયું બરોભર થાય.

આપણે ખાસ ધ્યાન રાખીએ કે, પ્રભુએ આ અમૂલ્ય, મોંધામાં મોંધો માનવદેહ આપ્યો છે, એનાથી કલ્યાણ કરી લેવું છે. છતી દેહે અક્ષરધામનાં

સુખ, શાંતિને આનંદ ભોગવવાનો અદ્ભુત મોકો ને અદ્ભુત તક મળી છે એ વેદજ્ઞાઈ ના જાય એની જગતતા રહે એટલે આ બધા સંતો દાખડો કરે છે. બાકી, આપણી સાથે રહીને એમને શો સ્વાર્થ છે ? પણ આપણે આ માનવ દેહથી આપણનું ધ્યેય સિદ્ધ કરીએ. છતી દેહે આવી તક પ્રાપ્ત થઈ છે. સારા ધરે જન્મ મળ્યો, મા-બાપે સારા સંસ્કાર આપ્યા અને ભગવાનની દૃપાથી આ સંતોનો યોગ થયો; તો આવો મેળ પડી ગયો છે તો એનાથી કાર્ય સિદ્ધ કરી લેવું જોઈએ. એવી જગતતા રહે એ માટે આવી શિબિરો, સભાઓ, સમૈયા-ઉત્સવ વારંવાર કરાવે છે. યોગીજી મહારાજ અને શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન પણ કહેતા કે, વારેવારે હરિભક્તોને બોલાવીને સમૈયા-ઉત્સવ કરીએ છીએ તો ભીડામાં લઈને સ્વભાવ, પ્રકૃતિ રહિત બનાવવા છે.

અત્યારે તો ભીડો જ નથી. પહેલાંના વખતમાં તો ખાવાનો, રહેવાનો બધું ભીડો હતો. અમે વદ્ધભવિદ્યાનગરથી ગોંડલ સમૈયામાં ૪૦-૫૦ છોકરાઓ જતા. ૧૨૩૧૨ની એક રૂમ મળે. અને ગાદલાં લેવા જઈએ તો પૂછે, 'કેટલા વ્યક્તિ છો ?' આપણે કહીએ, '૫૦' તો કહે, '૧૦ ગાદલાં લઈ જાવ.' ૧૦ ગાદલાંમાં ૫૦ જણા કેવી રીતે સૂર્ય જાય ? ત્યારે યોગીજી મહારાજ અમને ગણિત શિખવાડતા કે, 'સુહૃદભાવ રાખવો.' સુહૃદભાવ એટલે શું ? એની બાપા પોતે વ્યાખ્યા કરતા કે, 'સુહૃદભાવ એટલે ૫૦ જણા દોઈએ અને સૂવા માટે ૧૦ ગાદલાં આપે તોય બે ગાદલાં વધે અનું નામ સુહૃદભાવ.' આવું કેવી રીતે શક્ય બને ? તો, ૫૦ જણા હોય અને લાઈન પાડીને ગાદલાં આપીએ. ૫૦ જણાને ખબર છે કે, ગાદલાં તો ૧૦ જ છે. એટલે જે આવે એ કહે કે, 'હું તો ગાદલાંમાં સૂતો નથી, હું તો નીચે શેતરંજી પર જ સૂર્ય જરૂર છું. માટે મારે ગાદલાની જરૂર નથી.' ૪૨ જણા ગાદલાંમાં ના સૂતા હોય અને મોટી ઉંમરવાળા આઠ જ જણા ગાદલાં પર સૂતા હોય તો એને ગાદલાં આપો તો બે ગાદલાં વધે કે ના વધે ? એનું નામ સુહૃદભાવ. આવા ભીડામાં બાપા સત્સંગ કરાવતા.

'ભીડા' શબ્દનો અર્થ જે એન્જિનિયરિંગની લાઈનના હથે અને ખબર હશે. નટ-બોલ્ટ ચય્યદ જેવાં થઈ ગયાં હોય, એકદમ કાટ ચઢી ગયો હોય,

ધન ભગવાનના કાર્યભાં

જ્યારે વાપરવાનું હોય ત્યારે છૂટું મૂડી દેવું.
આપણો ભાલિક નથી થવું;
એ ભગવાનને અર્થે સમર્પિત થયા કહેવાય.

એને તમે સામાન્ય પક્કાથી બોલવા જાવ તો ખૂલે નહીં, છૂટાં જ ના પડે. એના માટે 'ભીડો' કરીને એક સાધન આવે છે. એમાં બોલ્ટ પક્કાવિને બરાબર ફીટ કરી નાખે. પછી નટને ફેરવો એટલે નટ-બોલ્ટના આંટા છૂટા પડી જાય. એમ, ચય્યદ જેવી પ્રકૃતિ-સ્વભાવ છૂટે નહીં, પણ આપણને ભેગા કરીને, અથડાવીને એવી ચય્યદ જેવી પ્રકૃતિ ને સ્વભાવને છૂટાં પાડી દે છે. સમૈયા-ઉત્સવમાં બોલાવીને ભગવાન આપણનું આંતરિક પરિવર્તન કરતા હોય છે. આપણે જગતતા એટલી જ રાખવાની કે, કોઈનું જોવું નહીં, કોઈના દોષ ના જોવા, કોઈની ખોટી વાત સાંભળવી નહીં, કોઈની ટીકા-ટિપ્પણ કરવી નહીં. બાકી, અંદરનો બધો ઘોરિફીશન પ્લાન્ટ છે એ ચાલ્યાજ કરશે.

દેહ ભગવાનને અર્થે સમર્પિત કર્યો છે એટલે અહીંથી નક્કી કરીને જઈએ કે, આ દેહ કરીને પ્રબુ રાજ થાય એવી આપણે પ્રવૃત્તિ કરીએ. આપરાજી થાવ એવી જગ્યાએ જરૂર, આપરાજી થાવ એવાં કાર્ય કરું, આપ રાજ થાવ એવું અંદર નાખવું છે, બદાર જોવું છે. એ દેહને ભગવાનને અર્થે સમર્પિત કર્યો કહેવાય. અને મનથી પણ એક તમારા થઈને જ જીવન જીવાનું અનુસંધાન રખાય. ધન એ આપે આપેલી મૂડી છે. આપે આપેલ આવડત, દોશિયારીથી પ્રામ થયેલું ધન પણ હે પ્રભુ ! તમારા કાર્યમાં જ્યારે જરૂર પડે ત્યારે છૂટે દાથે વાપરીશું. આ સમર્પણ ! બાકી તો બધું આપણે જવાપરવાનું છે, પણ જ્યારે જરૂર પડે ત્યારે પ્રભુના કાર્યમાં વાપરીએ. ધરે જઈને કારોબાર તો કરવાનો છે. બહેનોએ ધરે જઈ શાક સમારવાનું છે, રસોઈ બનાવવાની છે. પણ, ભગવાનરાજી ના થાય એવું છોડી દેવું.

આ દુનિયામાં, ભારતના બે જણાના જીવનચરિત્ર વિચારું ત્યારે મારી આંખમાંથી આંસુ આવી જાય. એક યોગીજી મહારાજનું-રૂં જ આવે એટલું બધું એમણે સહન કર્યું છે. એટલું બધું તેઓ ખમ્યા છે, છતાં આપણને અફલક પ્રેમ આપ્યો છે. એમના બધા પ્રસંગો સાંભળો તો તમે આશ્રયમાં પડી જાવ એવું તેઓ આપણા માટે જીવન જીવા છે. અને બીજું ; સરદાર સાહેબનું. અંદર બધું જેર પચાવીને એ માણસે ભારતને જે આપ્યું છે એની કોઈને કલ્પના આવે એવી નથી.

૧૯૪૭માં ભારત સ્વતંત્ર થયું ત્યારે સરદાર સાહેબ નાયબ વડાપ્રધાન તરીકી નિમાયા. એમના વતનનું ગામ કરમસદ. ત્યાં નવી સ્કૂલ બંધાયેલી. કરમસદ ગામવાળાને થયું કે, આપણો આ ગામમાં વલ્લભભાઈને બોલાવીએ, તેમનું સન્માન કરીએ અને એમના હથે સ્કૂલનું ઉદ્ઘાટન કરાવીએ એટલે સરદાર સાહેબને બોલાવ્યા. ઉદ્ઘાટનમાં આખું ચ્યોર સોનાનું તાપું અને સોનાની ચાવી રાખ્યાં અને સરદાર સાહેબ પાસે ઉદ્ઘાટન કરાવ્યું. ટ્રસ્ટીમંડળને એમ કે, આ સભામાં તાળાની હરાજ થશે તો તાપું લેવા માટે લાખો રૂપિયા બેગા થશે. પણ સરદાર તો પહેરણના બિસ્સામાં તાપું -ચાવી મૂકીને સભામાં આવી ગયા. પછી સરદાર સાહેબનું પ્રવચન આવ્યું.

જુઓ, જે ગામનો દીકરો છે, જે ગામે એમનું સન્માન કરીને સ્કૂલનું ઉદ્ઘાટન કરાવ્યું, તથી બીજા કોઈ હોય તો વખાણ કરે, પણ ત્યારે સરદાર શું બોલ્યા ખબર છે ? 'કરમસદ ગામવાળાને એમ હથે કે, આ તાળાની સરદાર હરાજ કરાવશે, પણ આ તાપું હું હિલ્લી લઈ જઈ સરકારમાં જમા કરાવવાનો છું, હરાજ નથી કરાવવાનો. તમારે પૈસા જોઈતા હોય તો તમારા બળદિયાઓને શુક્કવારીમાં વેચો છો - એ બંધ કરો તો પૈસા બેગા થશે.' સમજ પડી ? પહેલાંના વખતમાં ખેડૂતોને બળદ જોઈતા હોય તો શહેરમાં કેરઠેર શુક્કવારી બજાર ભરાય. બળદ વેચનારા બળદ લઈને આવે અને બળદ જોઈને એની કિંમત થાય ને પછી વેચાતો લઈ જાય. એમ, અમારા છ ગામના અને બાર ગામના બધા પટેલો લથના સમયમાં છોકરાઓને લથના બજારમાં મૂકું અને એની પૈઠાં લે. 'તમારા બળદિયાઓની પૈઠાં લેવાની બંધ કરો તો પૈસા બેગા થશે' આવું કોણ કહે ? અને પટેલોને આવું કહે તો એમને તો તમ્મર ચઢી જાય. પાટીદારને જો કંઈ પણ નહિં હોય તો અલંકાર-ઈગો. યોગીબાપા કહેતા, 'અહોહો પટેલ, તમે તો સત્યસંગના થાંભા છો !' એમ કહે તો પટેલ કહેશે, 'બોલો સ્વામી શી સેવા કરું ?' અને જો એમ કહે, 'અહોહો પટેલ, તમે ડબાઓ છો' તો તમારો વરો પણ બગાડે. એવા પટેલોની આગળ સરદાર સાહેબ, તમ્મર ચઢી જાય એવું બોલ્યા. પણ એમણે સાચી વાત કરી. સાચી વાત કરતાં કોઈનીય બીક ના

‘ગમે તે થાય-કરેંગે યા મરેંગો,
પણ અક્ષરધામઝમ હોકર રહેંગો.’
આ દેહે કરીને અક્ષરધામઝપ રહેવું છે.
એની એક જ કિંમત ચૂકવવાની છે-
નિર્દોષભાવેયુક્ત ભગવાન ને
ભગવાનના ભક્તોની સેવા કર્યા જ કરવી.

લાગે. અને આવું કડવું ઓસડ કોણ પાય ? આપણી મા - આપણા સારા માટે પાય. એમ, આ અમારા અશ્વિનભાઈ, બધાયને કહે અને મનેય કહે.

વર્ષો પહેલાં હું ‘અનુપમ’માં રહેતો હતો. મને ૧૦૨ ડિગ્રી તાવ બે દિવસ ચાલ્યો. ઘનશ્યામે જઈને અશ્વિનભાઈને કહ્યું, ‘સાહેબને ૧૦૨ ડિગ્રી તાવ છે તો ડોક્ટરને બતાવીશું ?’ એટલે તેઓ કહે, ‘જુઓ ભાઈ, ડોક્ટરને બતાવવાની કાંઈ જરૂર નથી. તમે તમારા સાહેબને બે દિવસ અપવાસ કરાવો એટલે સાજ થઈ જશે.’ મને અશ્વિનભાઈ માટે પ્રેમ એટલે ખોટું ના લાગે. મેં કહ્યું, ‘ઘનશ્યામ, એમની વાત સો ટકા સાચી છે. ડોક્ટર પાસે જઈશું એટલે બે-ચાર દવાઓ લખી આપશે અને એ દવાઓ ખાવા કરતાં ઉપવાસથી રોગ જાય તો સારામાં સારું. એટલે ચાલો ઉપવાસ કરી નાખીએ.’ પાપુને પણ એમણે એક વખત કહ્યું. આમ મને ચાલવામાં વાંધો નહીં, પણ પગથિયાં ચઢવા-ઉતીરવા હાથ પકડવો પડે. એટલે પણ્યું કાપમ હાથ પકડે. અશ્વિનભાઈ પાપુને કહે, ‘પાપુભાઈ, તમને તમારા સાહેબ માટે બહુ પ્રેમ છે, બહુ સારું છે, પણ એમને ખાલી એકલા ચાલવા હો, એમને પાંગળા ના બનાવી હો.’ આવું કોણ કહી શકે ? એટલે આ અશ્વિનભાઈ એ આપણા છૂપા સરદાર છે. અશ્વિનભાઈની વાત જો દક્ષારાત્મક લઈએ તો આપણું કામ થઈ જાય અને નકારાત્મક લઈએ તો સાધના લંબાઈ જાય. સ્પષ્ટ વક્તા જે છે એ સાચો સુહૃદ છે, યાદ રાખો ! અને આવો સુહૃદભાવ ભગવાનની કૃપા હોય તો સમજાય, નહીંતો એ વસ્તુ પણ નથી સમજાતી.

એક એક સાધુને તમે જુઓ તો અદ્ભુતીય છે, કોઈ સામાન્ય નથી. એવા અદ્ભુત સાધુઓના સાંનિધ્યમાં રહીને ભગવાનને રાજ કરવાના માર્ગ ચાલવાનો આપણને ચાન્સ મળ્યો છે તે વેકશાઈ ના જાય એટલે જગતતા માટે જ સમૈયા-ઉત્સવ-શિબિરો કરીએ છીએ. તો ખાસ સંકલ્પ કરીને જાનો. ‘ગમે તે થાય-કરેંગે યા મરેંગો, પણ અક્ષરધામઝમ હોકર રહેંગો.’ આ દેહે કરીને અક્ષરધામઝપ રહેવું છે. એની એક જ કિંમત ચૂકવવાની છે-નિર્દોષભાવેયુક્ત ભગવાન ને ભગવાનના ભક્તોની સેવા કર્યા જ કરવી છે.

સહજાનંદ સ્વામી મહારાજની જાય !

સાધુ હંદ્યાની પ્રાર્થનાગંગા

હે કાકાજ !

આ ધન્ય ધરા પર આપનું પ્રાગટ્ય
એ કોઈ આકસ્મિક ઘટના નથી

શ્રીજનો સંકલ્પ અને સ્વામીની અમીદાણિ
શાસ્ત્રીજ મહારાજ અને યોગીજ મહારાજ બંને
પોતાના દિવ્ય ડર્યના સાથી અનુગામી

તેવા આપને સાથે લઈને પદ્ધાર્યા.
આપે આ બ્રહ્માંડમાં આવીને

સમગ્ર સાધકજગતને એક નવી દાણિ આપી
ગુરુભક્તિનું અખેડ દાણાં પૂરું પાડ્યું

સેવા-સમર્પણનાં મૂલ્યોની સ્થાપના કરી
અમ જેવા અનેક સાધકોને-મુમુક્ષુઓને

યોગીબાપાને ચરણે સમર્પિત થવા ગ્રેરણા આપી
પોતાનું કંઈ જ નહિ... કેવળ ગુરુમુખી

તેવા દિવ્ય જીવન જીવવા સૂર્જ સમજ આપી.
સત્સંગ એટલે કેવળ સત્પુરુષના ગમતામાં વર્તી લો

તે સત્ય દર્શન કરાવ્યું.

સુહૃદ્ભાવ આત્મીયતા મૈત્રીભાવ...

જેવા અધ્યાત્મ પરિભાષાના શબ્દો આપે જીવી બતાવ્યા.

મુક્તોનું માણાન્ય-સ્વરૂપનું માણાન્ય આપ સમજ્યા

તેવું જ અમને સમજાવવા આપે સંકલ્પ કર્યા.

યોગીબાપા ‘સંબંધવાળા માથાના મુગટ’ એમ માનતા

બાપાના એ હાર્દને આપે આત્મસાત્ કર્યું

સંબંધવાળા સાથે નિર્દોષભાવનો સંબંધ બાંધ્યો

અમને સૌને એ માર્ગ ચાલવા બળ પૂર્યા.

માન અપમાનમાં એકતા રાખવી

અખંડ બ્રહ્મનો આનંદ કરવો

સતત ગુરુદેવ સામે દાણિ રાખી જીવવું

આ શાસ્ત્રના શબ્દોને આપે પળેપળ જીવી બતાવ્યા.

આપે શાસ્ત્રીજ મહારાજને સેવાથી રાજ કર્યા

યોગીબાપાને સેવા ને લાડીલા ટીકરા બન્યા

યોગીના સાચા વારસદાર બની ગયા

યોગીસ્વરૂપનું દિવ્ય દર્શન સમગ્ર સમાજને કરાવી ગયા.

પાપાજ -કાન્તિકાજ બંને આત્મબંધુ સાથે

સુહૃદ્ભાવનો આત્મીય સંબંધ દઠ કર્યો

દરિપ્રસાદ સ્વામીજ, અક્ષરવિહારી સ્વામીજ, ગુરુજ ને સાહેબજને

પોતાના કર્યા ને યોગીવારસ ઘડવા સુહૃદ સાથી બન્યા.

અમ જેવા અનેક યુવાનો અને ભક્તો

સંતો અને બહેનોના તો આપ પ્રેરકબળ બન્યા

સાહેબજ અને સ્વામીજ સાથેના આત્મસંબંધમાં

કેમ જોડાવું ને કેવો મહિમા સમજવો

તે સમજાવવા આપે અથાગ પરિશ્રમ કર્યો.

આપે વચન દીધાં પૂર્ણ કર્યા ને બળ પૂર્યા

કેટલાય પથબ્રાષ્ટને સત્ય માર્ગ દોર્યા

કેટલાયના વ્યવહાર સુધાર્યા ને દિવ્ય બનાવ્યા

આપની કૃપાથી જ અનેકોએ આત્મકલ્યાણ સાધ્યાં.

સાધનામાં ધૂન અને પ્રાર્થનાની અનિવાર્યતા સમજવી

સુહૃદ્ભાવ ને એકતાથી એકાંતિકપણું સિદ્ધ થાય

તે અભય દીધાં ને સિદ્ધ કરાવ્યાં.

હે કાકાજ ! હે દયાળુ !

આપે અમ સૌ માટે જીવન ઘસી નાંખ્યું

આપે અમને સાચા ભક્ત બનાવ્યા ને સુખી કર્યા

આપનું પ્રાગટ્યપર્વ ઉજવાશે

ત્યારે એ પુનિત મંગલે અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ...

અમે સ્વરૂપ સાથે સંબંધ દઠ કરીશું

અમે પરસ્પર સુહૃદ્ભાવે બંધાઈશું

અમે અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના દઠ કરી-કરાવીશું

અમે સૌને નિર્દોષ માની વ્યવહાર કરીશું

અમે સદાય શ્રીજ -સ્વામી-યોગીબાપા...

આપ અને પ્રત્યક્ષના ગમતામાં જીવન જીવીશું,

હે દયાળુ ! આપ પરમતત્વ સ્વરૂપે આજે પ્રગટ છો તો

અમારા આ સંકલ્પ પૂર્ણ કરવા સદા સાથે રહી બળ પૂરજો.

સાધુ રીઠાળાટેના જ્યાસ્યા મનપાઠીયા.

23.09.06

અનુપમની હે અમૃતધારા...!

નર્મદા જિલ્લામાં ૨૦૦૬ના વર્ષથી અનુપમ મિશન દ્વારા શરૂ કરેલી શિક્ષણ, આરોગ્ય, સમાજ ઉત્થાન, વ્યસન મુદ્દિતના વિવિધ કાર્યક્રમોનાં પરિણામો પ્રત્યક્ષ રીતે આ પ્રદેશમાં પદ્ધારીને જે મને જોવા મળ્યા એવા છે ક કર્ય અને મુંબઈ સુધીનાં મંડળોમાંથી પદ્ધારેલા સૌ અક્ષરમુક્તોને ભાવભર્યા જ્ય શ્રી સ્વામિનારાયણ !

આપણી ત્રણ મુખ્ય અને પવિત્ર નહીંઓ વિશે આપણાં શાસ્ત્રો એમ કહે છે કે, યમુનાનું સ્નાન, ગંગાનું પાન અને નર્મદાનાં દર્શન આપણને મોક્ષાંતિ તરફ આગળ મોકલે છે. એવી પવિત્ર નર્મદા નહીનાં દર્શન કરવાનો ને મોક્ષપ્રાપ્તિ તરફ આગળ વધવાનો અદ્ભુત લાભ પ્રાપ્તથયો.

માત્ર આ પ્રદેશને નહીં, સમગ્ર રાષ્ટ્રને અને સમગ્ર માનવજીતને પ્રેરણા આપે એવું વિશાળ વ્યક્તિત્વ ધરાવનારા સરદાર સાહેબની વિશાળ પ્રતિમા અહીંયાં મા નર્મદાના કંઠે મૂકવામાં આવી છે; એ માત્ર જોવાનું-ફરવાનું સ્થાન નથી, એમાંથી આપણે પ્રેરણા મેળવીએ. સરદાર સાહેબે ‘શિક્ષાપત્રી’ વાંચીને એમ કહ્યું હતું કે, ‘આ દેશની પ્રજા જો ‘શિક્ષાપત્રી’ નું પાલન કરશે તો કોર્ટ-કચેરીઓનાં કામ ઘણાં ઓછાં થઈ જશે.’ એટલે સમાજની સુવ્યવસ્થાનો આધાર જે સદાચાર પર છે, જે ધર્મ અને નીતિ ઉપર છે તેનો ઉદ્દેખ સરદાર સાહેબે પોતાના જીવન-અનુભવથી કર્યો છે. તેઓના પિતાશ્રી જવેરચંદ્રભાઈ પટેલ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના આશ્રિત અને સંતોના કૃપાપાત્ર હતા. અને એ સંસ્કારથી સરદાર પટેલ પોતાના પારિવારિક જીવનમાં, પોતાના વ્યાવસાયિક જીવનમાં અને રાષ્ટ્ર માટે જ્યારે સમર્પિત થયા ત્યારે સૌ માટે અદ્ભુત દણ્ણાંતૃપ બન્યા.

~ સદગુરુ સાધુ પરમ પૂજય આશ્રિતનાદા ~

શિબિર : જીવનમાં સત્સંગના ચાર પાયા : માહાત્મ્ય-નિશ્ચય-આશરો-સેવા.
એકતાનગર, રાજ્યોપણા, નર્મદા : ૩ ડિસેમ્બર ૨૦૨૩

ગુરુહરિ સાહેબદાદે કહ્યું કે, મારા ગુરુ યોગીજી મહારાજ અને બીજા સરદાર પટેલ એ બેનાં જીવનચરિત્ર વાંચીએ. યોગીબાપાને સંભારીને ગુરુહરિ સાહેબદાદે આપણને ઘણી વાતો કરી છે અને બીજું એમનું ગમતું રાષ્ટ્રનું આદર્શ પાત્ર એવા સરદાર સાહેબની વાતો પણ ગુરુહરિ સાહેબદાદાના શ્રીમુખે સાંભળવાનો આપણને અનેક વખત લાભ મળ્યો છે. સાહેબદાદે આપણને પરિવારની એકતા અને સુસંવાહિતાને આધ્યાત્મિક બાબતો સાથે જોડીને સ્થાપવા માટેના માર્ગદર્શન આપ્યાં છે.

સરદાર પટેલના જીવનનો એક બહુ જાણીતો પ્રસંગ છે. ઈંગ્લેન્ડમાં બેરિસ્ટર તરીકે ભાણવા જવા માટે એમણે અરજી કરી. એ મંજૂર થઈ અને એમને વિદેશ જવાની પરમિટ મળી. એ પરમિટમાં નામ લખેલું હતું - મિ. વી. ઝેડ. પટેલ. ટપાલ તેમના મોટા ભાઈ વિષ્ણુભાઈ પટેલના હાથમાં આવી. વિષ્ણુભાઈ પણ હોનદાર હતા. એમને ભાવ થયો કે, મારે પણ વિલાયત ભાણવા માટે જવું છે. એમણે વદ્ધભભાઈ આગળ રજૂઆત કરી. બંને ભાઈઓ જીવનની ઊજળી તક માટે આશા રાખનારા અને મહાત્વાકાંક્ષા ધરાવનારા હતા. પણ ત્યાગ અને સમર્પણનો જે મનો નાનપણથી સ્વભાવ છે એવા સરદાર પટેલ તરત જ એ વાતનો સ્વીકાર કરે છે અને મિ. વી. ઝેડ. પટેલના નામથી આવેલી પરમિટ ઉપર વિષ્ણુભાઈ બેરિસ્ટર થવા માટે વિલાયત જાપ છે, જે આપણા રાષ્ટ્રનો ઈતિહાસ છે.

વિષ્ણુભાઈ ભાણીને પાછા આવ્યા પછી વદ્ધભભાઈએ પોતાનો નંબર લગાડ્યો અને વિલાયત જઈને બેરિસ્ટર થઈને પાછા આવીને

વકીલ તરીકે ના વ્યવસાયમાં જોડાયા. પરિવાર જીવન આગળ વધી રહ્યું છે. હજુ રાષ્ટ્રની ચળવળમાં તેઓ જોડાયા નથી ત્યારે એક સારા વકીલ તરીકે પ્રેક્ટિસ કરતા હતા. એક અસીલના કેસની તેઓ અંગ્રેજ ન્યાયાધીશની સમક્ષ જ્યારે દલીલો કરી રહ્યા હતા ત્યારે દોડતો દોડતો એક ચપરાશી આવીને તેમના દાથમાં એક ટેલિગ્રામ આપી જાય છે. સરદાર સાહેબે એ ટેલિગ્રામ દાથમાં લઈ, ઊડતી નજરે વાંચીને એની ગડી વાળીને ખિસ્સામાં મૂકી દીધો. તેઓ પોતાના વ્યવસાયને વફાદાર છે, પોતાના અસીલે કી આપી છે એટલે એના વકીલ તરીકે સોએ સો ટકા પોતાના સ્વર્ઘર્મનું પાલન કરવા માટે તેઓ દલીલો કરવાની ચાલુ રાખે છે. એ કેસ તેઓ જીતે છે. પણ અંગ્રેજ ન્યાયાધીશને કૌતુક થાય છે એટલે કોઈ પત્યા પછી તે સરદાર સાહેબને પૂછે છે કે, ‘ચાલુ કોઈ તમારી ઉપર કોઈ સંદેશો આવ્યો હતો તે શું હતું ?’ અને ત્યારે સરદાર સાહેબ એમ કહે છે કે, ‘મારાં પતનીનું મૃત્યુ થયાનો સંદેશો હતો.’ સંસારમાં રહેવા છતાં પણ સાધુચરિત જીવન કેવી રીતે જીવનું એ એમણો બતાવ્યું. આ આપણા રાષ્ટ્રના સાધુચરિત રાજ્યપુરુષનું ઉચ્ચતમ્ દિશાંત છે.

અમદાવાદની કોર્ટમાં ગાંધીબાપુ આવ્યા ત્યારે સરદાર સાહેબ બ્રીજ - પતાં રમતા હતા. કોઈએ એમને કહ્યું કે, ‘બાપુ આવ્યા છે.’ પણ ‘હું ભલો ને મારું કામ ભલું’ એવું આપણને એમની દાનતમાં લાગે. પછીથી તેઓ જ્યારે બાપુના કામ સાથે જોડાયા તો કેવી રીતે જોડાયા ? તે આપણે સૌ જાણીએ છીએ. આચાર-વિચાર, આદાર-વિદાર, વિચાર અને વર્તનથી તેઓ તકન ગાંધીવાદી બન્યા. જેઓ વિલાયતમાં ભણીને આવ્યા છે, જેમને પોતાના વ્યવસાય અને કારકિર્દીમાં આગળ વધવા માટેની એકાગ્રતા છે, જેઓ અંગ્રેજો અને અંગ્રેજ શિક્ષણના પ્રભાવ દેઠણ છે; તેઓ જ્યારે ગાંધીબાપુ સાથે, કોંગ્રેસ સાથે, આજાદીની ચળવળ સાથે જોડાય છે ત્યારે આદાર-વિદાર, વિચાર અને વર્તન-વિદાર દ્વારા તેઓએ ગાંધીવિચારોને પોતાના જીવન સાથે વણીલીધા, ઓતપ્રોત કરી લીધા. વશ્ચ-પરિવેશ બદલી કાઢ્યો. પોતાના દાથે કાંતેલા સૂતરથી જે ધોતિયું અને પહેરણ બને તે એમણે પહેરવાનું શરૂ કર્યું. ચંપલ પણ દાથ બનાવટનાં મોચીકામ કરનારા કારીગરો દ્વારા તૈયાર થયેલાં અને જે ના ટાંકા પણ લાંબા-ટૂંકા દોય એવાં ચંપલ પહેરવાનું એમણે ચાલુ કર્યું.

હજુ તો એ વલ્લભભાઈ વિલાયતથી આવેલા બેરિસ્ટર છે, પણ જ્યારે ખેડા જિલ્લાના પહેલા સત્યાગ્રહમાં એમણે બાપુની પ્રેરણાથી

આગ લીધો અને ત્યાં એમણે જે જોયું-જાણ્યું, તો અંગ્રેજ સરકારનો વહીવટ, એના કાયદા-કાનૂનો માટે પ્રજાને જગ્રત કરી અને પ્રજાના ખમીરમાં નવી ચેતના પૂરવાનું એમણે મનોમન નક્કી કર્યું. પછી બારડોલીના સત્યાગ્રહની નેતાજીની બાપુએ જ્યારે તેમને સોંપી અને એ વિસ્તારમાં એ અસહકારની ચળવળને જે સફળતા પ્રાપ્ત થઈ એને પરિણામે ગાંધીબાપુએ એમ કહ્યું કે, ‘વલ્લભભાઈ એ માત્ર બારડોલી સત્યાગ્રહના સરદાર નથી, પણ હવે આપણા સમગ્ર રાષ્ટ્રના સરદાર બને છે.’ અને ત્યારે ‘સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલ’ તરીકે તેમની ઓળખાણ ઉપસી આવી; નહીં કે વિલાયત ભણેલા બેરિસ્ટર તરીકે. આ બધું અદ્ભુત ચરિત્રાંત છે !

ધણાં ને એમ કે, અમારાં જીવનનું સદ્ગ્રાહી કે, અમને સાહેબદાદાની સાથે સરદાર સાહેબની પ્રતિમાનાં દર્શન કરવાનો લાભ મળ્યો ! તો એટલેથી અટકીએ નહીં. પણ સાહેબદાદાને એ રાષ્ટ્રનેતા, એ યુગપુરુષ કેમ ગમ્યા ? તો એમના ગુણોનો વિચાર કરીએ અને એની સામે આપણા જીવની નિમ્ન અને કુદ્વિક બાબતોને સરખાવીએ. આપણે એમની પ્રતિમા આગળ જઈને ઊભા રહીએ ત્યારે કેવા ટચ્કડા ને દીગણા દેખાઈએ છીએ. આપણાં વ્યક્તિત્વ, આપણાં અસ્તિત્વ કેટલું હીણ છે, કેટલું નીચું છે એનું સરદાર સાહેબ જ આપણને દર્શન કરાવે છે.

જ્યારે દેશ આજાદ થયો, ભાગલા સહિત આ રાષ્ટ્રને સ્વતંત્રતા મળી, ધર્મના આધારે દેશની ભૂમિને વહેંચી દેવામાં આવી, જેમાંથી બે દેશ બન્યા; ત્યારે સૌથી મોટું વિકટ અને અધરું કામ જો કોઈના માથે આવ્યું હોય તો એ રાષ્ટ્રના પ્રથમ ગૃહપ્રધાન તરીકે સરદાર સાહેબના માથે આવ્યું. વડાપ્રધાન પદ માટેના સમર્પણની વાત તો આપણે જાણીએ છીએ. તે સમયની પ્રદેશ સમિતિઓ માંથી બધી પ્રદેશ સમિતિઓ એ રાષ્ટ્રના વડાથવા માટે, વડાપ્રધાન થવા માટે સરદાર સાહેબનું નામ સૂચય્યું. બહુમતી મળી પણ ગાંધીબાપુની દીર્ઘા-મરજી-રુચિ જાણીને વલ્લભભાઈ ઉમેદવારીમાંથી પોતાનું નામ પાછું જેંચી લે છે અને પંડિત જવાહરલાલ નદેરું આ રાષ્ટ્રના પ્રથમ વડાપ્રધાન બને છે. કેટલું મોટું સમર્પણ ! પોતે કરેલી મહેનત અને એ મહેનતને પરિણામે મળતાં જશ કે પછી પણ દીર્ઘા કે લાલસા રાખ્યા વગર અને અમારા નેતા જે કહે એ રાષ્ટ્રના હિતમાં, શુભ-મંગલ અને સર્વને માટે લાભદારી હોય; એના માટે સરદાર સાહેબે સમર્પણ કર્યું. પછી તો એમને નાયબ વડાપ્રધાનનું પદ પણ આપવામાં આવ્યું. પણ નાયબ વડાપ્રધાનપદ કરતાં પણ વિશેષ તો

ભાગલા સમયની જે વિકટ પરિસ્થિતિ હતી, એમાં ગૃહપ્રધાન તરીકે સરદાર સાહેબના માથે જે જવાબદારી આવી એ તેમણે બહુસરસરીતે સંભાળી.

પરિવારમાં એમને બે સંતાન. એક દીકરો ડાચાભાઈ અને બીજી દીકરી મણિબહેન કે જે ઓ આજીવન કું વારાં રહ્યાં. રાષ્ટ્રને માટે સમર્પિત થયેલા પિતાની સેવા માટે એમણે પોતાના વ્યક્તિગત સાંસારિક ને વ્યાવહારિક જીવનની આખુતિ આપી. અને તે ક્યાં સુધી ? તો મણિબહેન જે સાડી પહેરતાં, એ વદ્વાભાઈના ઘસાઈ ગયેલા ધોતિયાનું દોઢિયું બનાવીને, એ દોઢિયું સાડી મણિબહેન પહેરતાં. આદર્શ પિતાની આદર્શ પુત્રી ! અને ડાચાભાઈ તો મું બદ્ધિમાં રહેતા. એમને સરદાર સાહેબે કદક ચૂચના આપેબી કે, ‘બું જ્યાં સુધી દિલ્હી આ પદ ઉપર છું, ત્યાં સુધી કોઈની બલામણ, સિક્ષારસ લઈને તારે દિલ્હી નહીં આવવાનું.’ પોતાનો રાષ્ટ્ર પ્રત્યેનો સ્વર્ધમ્બ બજાવવામાં સગા દીકરાને પણ મનાઈ. જે ના પિતા નાયબ વડાપ્રધાન છે, ગૃહપ્રધાન છે; આમ કહીએ તો રાષ્ટ્રની બધી જ વહીવટી સત્તાઓ જે મની પાસે હતી; એવા સત્તાપુરુષના દીકરાને સહેજે મન થઈ જય, પણ તમે વિચાર કરો, કેટલી બધી શુદ્ધતા, કેટલી બધી પવિત્રતા ! કેટલા ઉચ્ચતમ વિચારો, આદર્શ ભાવનાઓને ધારણાકરીને એ પુરુષ જીવનના છેક્ષા શાસ સુધી જ્યા.

જ્યારે એમણે દેહ મૂક્યો ત્યારે એમના બેન્ક બેલેન્સની ચોપડીમાં એમના પોતાના વ્યક્તિગત અધિકાર તરીકેની સંપત્તિમાં ૨૧૨ રૂપિયાનું બેન્ક બેલેન્સ હતું. આખા રાષ્ટ્રનું સુકાન જે મના દ્યાથમાં હતું, અને બે દાથે જેટલું ભેગું કરવું હોય તેટલું કરી શકે એટલી જે મની સત્તા હતી એ માણસ પોતાના પરિવાર માટે પાછળ ૨૧૨ રૂપિયાનું બેન્ક બેલેન્સ મૂકીને જાય છે; આ નાનીસૂની બાબત નથી ! વ્યક્તિગત જીવનમાં, પારિવારિક જીવનમાં, વ્યાવસાયિક જીવનમાં કે રાષ્ટ્રસેવાના - રાજકારણના જીવનમાં પણ ઉચ્ચ આદર્શોને એમણે જીવીને બતાવ્યા છે.

એવા પુરુષના શ્રીચરણોમાં બેસીને તન, મન, ધન સાહેબના ચરણોમાં ધરવાનો સંકલ્પ જ્યારે આપણે કરી રહ્યાં છીએ ત્યારે પ્રાર્થના કરીએ કે, સરદાર સાહેબની આ પ્રતિમા અને સરદાર સાહેબ જેવું જીવન જીવી ગયા એ આપણાપણાના ભાવમાં આપણે જે સૂર્ય રહ્યાં છીએ એમાંથી આપણને સતત જાગતાં રાખે અને મનમુખી મટી ગુરુમુખી જીવા માટે સંકલ્પબદ્ધ થઈએ તેવા રૂઢા આશીર્વાદ આપે તેવી મંગલપ્રાર્થના !

જ્યાશ્રીસ્વામિનારાયણ !

TOTAL WELLNESS MANAGEMENT

ABOUT WATER - THE LIFE SUSTAINER

~ Lt. Gen. Mohinder M. Walia (Retd.)

Introduction

After air, water comes next in order of importance for sustaining good health.

The human body has about 75 percent water, which is present in every organ of the body. The presence of the right amount of water in the body is essential for good health. Water deficiency in the body may cause serious health problems, like heart disease, UTI, dehydration, indigestion, constipation, skin disease, etc.

Some Noteworthy Points

- * At least eight glasses of water must be consumed by an adult, both in summer or winter.
- * Drinking lukewarm water should be preferred in place of cold water.
- * Drinking of water while standing is avoidable. Sit down to drink water.
- * Avoid drinking water with meals. Half an hour before or after food is the right time to take water.
- * Water should be generally sipped when taken during the day.

Water Consumption : Daily Routine

- * Take two sips of water, first thing in the morning when you get up. The saliva that goes down the stomach is good for health.
- * Next, take two glasses of warm water before going to the toilet. Gulp this water. It will help clearing up your bowels.
- * When you go to the wash room in the morning, fill up your mouth with water and then splash water over the eyes with both palms. This is very good for the eyes.
- * Drink a glass of warm water just before taking a bath. This saves you from high BP.
- * Drink a glass of warm water just before going to bed at night. It saves you from a heart attack.
- * And finally, just remember : Don't take or make water standing !

શ્રીહૃદજીની પદમાળાની ધડીઓ દરિયામણી

૧ મે, બુધવાર... સવારે દુબઈથી ભારત પરત પદ્મારતા સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીની નયનકુમાર-રાજશ્રીબહેનના ઘરે યોજેલ વિદાય-મિલન સભામાં રોનકે પૂજન કરી તેમજ નયનભાઈ-રાજશ્રીબહેને શબ્દોથી આભાર માની વિદાય અર્પી. સાંજે દુબઈના દરિયાડિનારે સૌ સંતો-ભક્તો સાથે પદ્માર્યા, સત્સંગ-ગોષ્ઠી, આરતી-ધૂનકરી પરત ઘરે પદ્માર્યા.

૨ મે, ગુરુવાર... સવારે નયનકુમાર-રાજશ્રીબહેનના ઘરે મંગલપૂજામાં સૌને ગોષ્ઠિનો આનંદ કરાવ્યો. સાંજે કિશોરભાઈ ગોકલના ઘરે, રોહિતભાઈ-પ્રવીણાબહેનના દીકરા પુનિરના ફ્લેટ પર પદરામણી કરી ધૂન-પ્રાર્થના કરી. પુનિર અને તેઓના આરબ તથા રશિયન મિત્રોએ પૂજન કરી આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કર્યા. આરબ મિત્રોએ તેઓના રિવાજ મુજબ અત્યંત આદરભાવે સંતભગવંત સાહેબજીને બિસ્ત અર્પણ કરી આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કર્યા. રાત્રે પરત ઘરે પદ્માર્યા.

૩ મે, શુક્રવાર... સવારે નયનકુમાર-રાજશ્રીબહેનના ઘરે મંગલપૂજામાં સૌને આશીર્વાદ પાઠ્યા. કપિલભાઈ-મેઘનાબહેન, ઉર્ધ્વભાઈ-નીતાબહેનના ઘરે પદારી ધૂન-પ્રાર્થના કરી આશીર્વાદ પાઠ્યા. શારજહામાં જવાહરભાઈ-મોનિકાબહેનના ઘરે પદરામણી કરી ધૂન-પ્રાર્થના કરી તેઓનાં સગાંસંબંધી અને મિત્રોને આશીર્વાદ પાઠ્યા. ત્યાંથી મૂકેશભાઈ ગોકલ-સોનલબહેનના ઘરે પદારી મૂકેશભાઈના નિરામય સ્વાસ્થ્યલાભ માટે ધૂન-પ્રાર્થના કરી. સાંજે નયનભાઈ-રાજશ્રીબહેનના ઘરે સંધ્યા આરતી બાદ વિદાય-મિલન સભામાં ભારત પરત પદ્મારતા સૌ સંતો-ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા તથા તેઓના ઘરે સેવા કરતા સૌ સેવાથીઓને સ્મૃતિભેટ આપી આશીર્વાદ પાઠ્યા. દુબઈ એરપોર્ટ પરથી સૌની ભાવભરી વિદાયલઈને અમદાવાદ તરફ પ્રસ્થાન કર્યું.

૪ મે, શનિવાર... વહેલી સવારે અમદાવાદ એરપોર્ટ ઉપર વડીલ સાધુ દિલીપદાસજી, સાધુ સતીશદાસજી અને ભક્તોએ સ્વાગત કર્યા. એરપોર્ટથી ‘સર્મર્પણ’ બંગલા પર પદ્માર્યા, જ્યાં

સાધુ ગૌતમદાસજીએ પૂજન-દાર અર્પણ કરી સ્વાગત કર્યા. સૌ સ્થાનિક યુવકો-ભક્તોને આશીર્વાદ પાઠ્યા બ્રતન્યોત્ત્વ પદ્માર્યા. સદ્ગુરુ સાધુઓ પૂ. અશ્વિનદાદા, પૂ. રતિકાકા અને સૌ સંતો-ભક્તોએ પૂજન, પુષ્પદાર અર્પણ કરી સ્વાગત કર્યા. શ્રી દાકોરજીને આરતી અર્પણ કર્યા બાદ સૌ સંતો સાથે ‘પરિમલ’ સંતનિવાસસ્થાને પદારી ગોષ્ઠિનો આનંદ કરાવ્યો. સાંજે ‘પારમિતા’ સભાખંડમાં યોજેલ સ્વાગત-મિલન સભામાં દુબઈમંડળનાં માણાત્મ્યની વાતો કરી સૌને આશીર્વાદ પાઠ્યા.

૫ મે, રવિવાર... સવારે મંદિરજીમાં રાજભોગ આરતીમાં પદારી શ્રી દાકોરજીનાં દર્શન-પ્રાર્થનાનો લાભ લીધો. ત્યારબાદ સભામાં ઉપસ્થિત સૌ ભક્તોને સત્સંગ-ગોષ્ઠિનો અદ્ભુત લાભ આપ્યો. પુ.કે.થી પદારેલ લલિતભાઈ સોઢાને સત્કારી આશીર્વાદ આપ્યા.

૬ મે, સોમવાર... સવારે મંદિરજીમાં રાજભોગ આરતીમાં પદારી શ્રી દાકોરજીનાં દર્શન-પ્રાર્થનાનો લાભ લીધો. ત્યારબાદ સભામાં કીર્તનભક્તિનો આનંદ માણી ઉપસ્થિત સૌને આશીર્વાદ પાઠ્યા.

૭ મે, મંગળવાર... સવારે મંદિરજીમાં શાશ્વત આરતીમાં શ્રી દાકોરજીનાં દર્શન-પ્રાર્થનાનો લાભ લઈ, ઉપસ્થિત સૌ સંતો-ભક્તોને દર્શનનું સુખ આપ્યું. ત્યારબાદ લોકસભાની ચૂંટણી નિમિત્તે મોગરી ગામની કન્યાશાળામાં સૌ સંતો-ભક્તો સાથે મતદાન કરવા પદ્માર્યા. સાંજે મુંબઈથી પદારેલ બેચરભાઈને ડૉ. શિલ્પાબહેન દેસાઈનું ‘અક્ષરમહોલ’માં સ્વાગત કર્યું. ત્યારબાદ બ્રતસ્વરૂપ પ.પુ. કાકાજ મહારાજની સ્મૃતિમાં યોજેલ કીર્તન આરાધનામાં પદારી કીર્તનભક્તિનો આનંદ માણ્યો તથા ઉપસ્થિત સૌ ભક્તોને આશીર્વાદ પાઠ્યા.

૮ મે, બુધવાર... સવારે મંદિરજીમાં રાજભોગ આરતીમાં પદારી શ્રી દાકોરજીનાં દર્શન-પ્રાર્થનાનો લાભ લીધો. ત્યારબાદ સભામાં કીર્તનભક્તિનો આનંદ માણ્યા બાદ ઉપસ્થિત ભક્તોને આશીર્વાદ પાઠ્યા. સાંજે ‘તીરથ’ના ઓડિટોરિયમમાં સંતોની

सभामां पद्धारी आशीर्वाद आप्या. रात्रे ‘अक्षरमहोल’मां सभामां पद्धारीआशीर्वादपाठव्या.

६ मे, गुरुवार... तपोभूमि ब्रह्मज्योति पर निवास करी दर्शनार्थ पद्धारेल सौ भक्तोने सत्संग-गोष्ठिनो लाभ आप्यो. रात्रे ‘अक्षरमहोल’मां सभामां पद्धारीआशीर्वादपाठव्या.

१० मे, शुक्रवार... सवारे मंदिरज्ञमां राजभोग आरतीमां पद्धारी श्री ठाकोरज्ञनां दर्शन-प्रार्थनानो लाभ लीघो. त्यारबाद सभामां कीर्तनभक्तिनो आनंद माण्या उपस्थित सौ भक्तोने आशीर्वादपाठव्या.

११ मे, शनिवार... सवारे मंदिरज्ञमां राजभोग आरतीमां पद्धारी श्री ठाकोरज्ञनां दर्शन-प्रार्थनानो लाभ लीघो. त्यारबाद सभामां कीर्तनभक्तिनो आनंद माण्या बाद उपस्थित सौने सत्संगनो अद्भुत लाभ आप्यो. यु.के.थी पद्धारेल विजयकुमार-दर्शनाभडेन तथा भाविशाभडेननां स्वागत कर्या. सुरतथी पद्धारेल डो. निर्भवलभाई तथा परिवारज्ञनोने सत्कार्या. ‘अक्षरमहोल’मां रात्रिसभामां पद्धारी सौने आशीर्वादपाठव्या.

१२ मे, रविवार... सवारे यज्ञशाणामां पद्धारी यज्ञनो लाभ लीघो तथा यज्ञमानो, आचार्यो तथा यज्ञमां पद्धारेल सौने आशीर्वादपाठव्या. मंदिरज्ञमां राजभोग आरतीमां पद्धारी श्री ठाकोरज्ञनां दर्शन-प्रार्थनानो लाभ लीघो अने सभामां उपस्थित सौने दर्शन-समागमनुं सुख आप्युं. सांजे आरतीमां पद्धार्या. कार्तिकभाई अने कीर्तनभाई भडू सपरिवार पद्धार्या, तेओने सत्कारी आशीर्वादआप्या.

१३ मे, सोमवार... सवारे यु.के. पद्धारतां बारीन्द्रभाई-बिंदुबाने विद्यायनीशुभेद्या अने आशीर्वादपाठव्यां. ‘चारुतर आरोग्य मंडण’ना चेरमेन श्री अतुलभाई पटेल अने भित्रो पद्धार्या, तेओने सत्संगलाभआप्यो.

१४ मे, मंगलवार... सांजे यु.के. परत पद्धारतां विजयकुमार-दर्शनाभडेन अने भाविशाभडेनने विद्याय आपी. मुंबधीथी पद्धारेल भरतभाई अने योगेशभाई पठियारने मुलाकातआपीगोष्ठिनो लाभआप्यो.

१५-१६ मे, बुधवार-गुरुवार... तपोभूमि ब्रह्मज्योति पर निवास करी ब्रह्मज्योतिमां यालती अनेकविधि प्रवृत्तिओ

निहाणी सौ संतो-कार्यकर्ताओने आशीर्वाद तेमज सत्संगनुं सुख आप्युं. तेमज दर्शनार्थ पद्धारेल सौ भक्तोने सत्संग-गोष्ठिनो लाभआप्यो.

१७ मे, शुक्रवार... सांजे ‘पारमिता’ सभाखंडमां आगामी दिवसोमां शङ थर्द रहेल ‘श्री योगी युवा ग्रीष्म शिबिर’ निमिते पोजेल सभामां सौ प्रतधारी संत भाईओ, युवको-युवतीओ आहि मुक्तोने शिबिर-सेवामां सहभागी थवा माटे प्रोत्साहन तथा जडरी मार्गदर्शन आप्यां. शिबिर-आयोजनमां प्रवृत्त संतोने बिरदावी आशीर्वादआप्या.

१८ मे, शनिवार... सवारे मंदिरज्ञमां राजभोग आरतीमां पद्धारी श्री ठाकोरज्ञनां दर्शन-प्रार्थनानो लाभ लीघो. त्यारबाद सभामां कीर्तन-भक्तिनो आनंद माण्यो तथा अमदावाईथी पद्धारेल अनुपमस्वज्ञनश्री सुधीरभाई नाणांवटी तेमज साथी मुक्तोने सत्कार्या. तेओअे अनुपम भिशन माटे प्रदान करेल विविध सेवानां दर्शन उपस्थित सौ भक्तोने करायां. सांजे मंदिरज्ञमां संध्या आरती-दर्शननो लाभ लीघो. रात्रे ‘अक्षरमहोल’मां सभामां पद्धारी दर्शन-समागमनुं सुख आप्युं.

१९ मे, रविवार... सवारे मंदिरज्ञमां पद्धारी श्री ठाकोरज्ञ समक्ष ‘श्री योगी युवा ग्रीष्म शिबिर’ ना प्रारंभे शिबिर निर्विधने पार पडे ते माटे धून-प्रार्थना करी. प्रज्ञानतीर्थ पर योगीनगरमां ‘श्री योगी युवा ग्रीष्म शिबिर-२०२४’ना द्वार पासे सद्गुरु संतो, प्रतधारी संतो, भक्तो अने शिबिराथीओ अद्भुत भक्तिभावे सत्कार्या. सभामां शिबिरना मध्यवर्ती विषय ‘मंदिर अने संतनो योग, अपावे प्रभुप्रसन्नता’ उपर अद्भुत वातो करी आशीर्वादपाठव्या. सांजे दर्शनार्थ पद्धारेला मुक्तोने ‘अक्षरमहोल’मां दर्शन-समागमनुं सुखआप्युं.

२० मे, सोमवार... सवारे प्रज्ञानतीर्थ पर ग्रीष्म शिबिरसभामां पद्धारी आशीर्वादपाठव्या. सांजे ‘श्री ज्वाराम सत्संग सेवा मंडण’-धर्मज द्वारा प.पू. प्रेमस्वरूप स्वामीज्ञना ‘आत्मीय आराधना उत्सव’-भाववंदना कार्यक्रममां पद्धारी प.पू. प्रेमस्वरूप स्वामीज्ञ अने संतो-भक्तोना महिमानी अद्भुत वातो करी आशीर्वादपाठव्या.

૨૧ મે, મંગળવાર... સાંજે પ્રજ્ઞાનતીર્થ પર ગીઝ શિબિરમાં પ્રશ્નોત્તરીના કાર્યક્રમમાં પદ્ધારી શિબિરાર્થીઓ દ્વારા પુછાયેલ પ્રશ્નોનાં આધ્યાત્મિક માર્ગદર્શન આપી સમાધાન કર્યા.

૨૨ મે, બુધવાર... સવારે મંદિરજી પર પ.પુ. પ્રેમસ્વરૂપ સ્વામીજી અને સંતોને સત્કાર્યા તથા રાજભોગ આરતી-દર્શનનો લાભ લીધો.

૨૩ મે, ગુરુવાર... સવારે ગીઝ શિબિરમાં યોજાયેલ પ્રભાતકેરી કરી પ્રજ્ઞાનતીર્થથી બ્રહ્મજ્યોતિ પર પદ્ધારેલ દીકરા-દીકરીઓને મંદિરજીમાં આશીર્વાદ પાઠવ્યા. મંદિરજીમાં શાશગાર આરતીનાં દર્શન કરી મંદિરજીના પ્રાંગણમાં સૌ શિબિરાર્થીઓ સાથે ગ્રુપ ફોટાનો લાભ અને સ્મૃતિ આપી. ત્યારબાદ પ.પુ. સોનાબા, બ્રહ્મસ્વરૂપ પ.પુ. કાકાજી મહારાજ અને સદ્ગુરુ સાધુ પુ. શાંતિદાદાનાં સમાધિસ્થાને પદ્ધારી દર્શન-પ્રાર્થના કરી પુષ્પાંજલિ અર્પણ કરી. સાંજે ડૉ. ભરતભાઈ એવે ‘ઉપાસના’ માં દર્શને પદ્ધાર્યા ત્યારે તેઓને સ્મૃતિલેટ અર્પણ કરી અભિવાદન કર્યા. રાત્રે પ્રજ્ઞાનતીર્થ પર પદ્ધારી બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજની સ્મૃતિમાં શિબિરાર્થીઓ દ્વારા યોજેલ કીર્તનાસારાધનામાં કીર્તનભક્તિનો આનંદ માણ્યો. ત્યારબાદ સભામાં ચેરિટી કમિશનર શ્રી કેતનભાઈ દહીસરિયાનાં અભિવાદન કર્યા અને સૌ શિબિરાર્થીઓની ભક્તિને બિરદાવી આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૨૪ મે, શુક્રવાર... તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ પર નિવાસ કરી દર્શનાર્થી પદ્ધારેલ સૌ ભક્તોને સત્સંગ-ગોઢિનો લાભ આપ્યો તથા સેવા કરતા સૌ અક્ષરમુક્તોની સેવા-ભક્તિને બિરદાવી દર્શન-સમાગમ અને આશીર્વાદનું સુખ આપ્યું.

૨૫ મે, શનિવાર... સવારે પ્રજ્ઞાનતીર્થ પર યુવાશિબિરમાં પદ્ધારી સભામાં ભૂતપૂર્વ શિબિરાર્થીઓનાં અનુભવદર્શનનો લાભ લીધો તથા ‘સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્રનો મહિમા સમજીવી આશીર્વાદ આપ્યા. સભામાં પદ્ધારેલા મહેમાનોનાં સ્વાગત કર્યા. સાંજે શિબિરાર્થીઓ દ્વારા પ્રસ્તુત સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ નિષ્ઠાની કાર્યક્રમમાં ભાગ લેનાર સૌ કલાકારોને કલાને બિરદાવી અંતરનો રાજ્યોવરસાયો અને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૨૬ મે, રવિવાર... સવારે મંદિરજીમાં શ્રી દાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી પ્રજ્ઞાનતીર્થ પર શિબિરની પૂર્ણાહૃતિ સભામાં પદ્ધાર્યા. શિબિરાર્થીઓએ રજૂ કરેલ અનુભવદર્શન સાંભળીને

અત્યંત પ્રસત્ત થયા અને સુંદર આશીર્વાદ આપ્યા. મહાપ્રસાદ બાદ પરત ઘરે જતા શિબિરાર્થીઓને તથા તેઓનાં માતા-પિતા સૌને આશીર્વાદ આપ્યા.

૨૭ મે, સોમવાર... સવારે મંદિરજીમાં રાજભોગ આરતીમાં પદ્ધારી શ્રી દાકોરજીનાં દર્શન-પ્રાર્થનાનો લાભ લીધો. ત્યારબાદ સભામાં કીર્તનભક્તિનો આનંદ માણ્યી ઉપસ્થિત સૌ ભક્તોને સદ્ગુરુ સાધુ પુ. શાંતિદાદાની માર્યિક શાશ્વત સ્મૃતિટિન નિમિત્તે આશીર્વાદ આપ્યા. રાત્રે ‘અક્ષરમણોલ’ માં હૃવેન્ડની ધર્મયાત્રાએ પદ્ધારતા વડીલ સાધુ પુ. દિલીપદાસજીની વિદ્યાપ-મિલન સભામાં પદ્ધારી આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૨૮ મે, મંગળવાર... સવારે પુ.કે.ની ધર્મયાત્રાએ પદ્ધારતા વડીલ સાધુ પુ. દિલીપદાસજી તથા યોગેન્દ્રભાઈ-મીનુબહેનને વિદ્યાયની શુભેચ્છાઓ અને આશીર્વાદ પાઠવ્યાં. ત્યારબાદ સંતનિવાસ ‘પરિમલ’ માં સૌ સંતોને ગોઢિનો લાભ આપી આનંદ કરાવ્યો. તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ પર ચાવતી અને કવિધ પ્રવૃત્તિઓ નિષ્ઠાની સૌ સંતો-કાર્યકર્તાઓને માર્ગદર્શન-આશીર્વાદ આપ્યાં તેમજ દર્શનાર્થી પદ્ધારેલ સૌ ભક્તોને સત્સંગ-ગોઢિનો લાભ આપ્યો.

૨૯ મે, બુધવાર... સાંજે ‘તીરથ’ ના ઓડિટોરિયમમાં સંતોની સભામાં પદ્ધારી યુવા શ્રીઝ શિબિરની સફળતા માટે સૌ સંતો ઉપર રાજ્યો દર્શાવી આશીર્વાદ આપ્યા. ૧૨ જૂને આવી રહેલ માણાવદર મંદિરના ૬૦મા પાટોત્સવમાં પદ્ધારી લાભ લેવા સૌ સંતોને નિર્દેશ કર્યા તથા માણાવદર મંદિરમાં નિવાસ કરતા સૌ સંતોની સેવા-ભક્તિનાં અદ્ભુત દર્શન કરાવ્યાં. સભા બાદ શાંતિકાં (પંચરત્ન જ્યેલર્સ, અમદાવાદ) સપરિવાર દર્શનાર્થી પદ્ધાર્યા, તેઓને સત્કારી સત્સંગ-ગોઢિનો આનંદ કરાવ્યો.

૩૦ મે, ગુરુવાર... બ્રહ્મજ્યોતિ પર અમદાવાદથી દર્શનાર્થી પદ્ધારેલ પ્રવીણભાઈ કોટક અને અલકાબહેનનાં સ્વાગત કરી, સત્સંગ-ગોઢિનો સુંદર લાભ આપ્યો.

૩૧ મે, શુક્રવાર... સવારે મંદિરજીમાં રાજભોગ આરતીમાં પદ્ધારી શ્રી દાકોરજીનાં દર્શન-પ્રાર્થનાનો લાભ લીધો. ત્યારબાદ સભામાં મોરબીથી ડાનાભાઈ, કનુભાઈ, સંદીપભાઈ આહિ તેઓની ફેફટરીના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે પદ્ધારવાનું નિમંત્રાશ આપવા પદ્ધાર્યા, તેઓને આશીર્વાદ આપ્યા. રાત્રે ‘અક્ષરમણોલ’ માં સભામાં પદ્ધારી આશીર્વાદ આપ્યા. ◆

સત્ત્સંગ | સમાચાર

અનુપમ મિશન, સુરત મંદિરનો ૧૭મો પાટોત્સવ

૧૪ મે ૨૦૨૪ના રોજ સુરત મંદિરના ૧૭મા પાટોત્સવની ભક્તિમય ઉજવણી સંતભગવંત સાહેબજીના આશીર્વાદ સાથે કરવામાં આવી. પાટોત્સવના બે દિવસ પૂર્વે ગ્રાન્ટિક સંતો સાધુ પૂ. રમેશદાસજી, પૂ. રમેશદાસજી-દયાળુ, પૂ. મૂકેશદાસજી, પૂ. પિનાકીનદાસજી સુરત પદ્ધાર્યને તેઓનાં સાંનિધ્યમાં ૧૨મે-૨વિવારે બધોરે સભાનું તેમજ રાત્રે યુવકોની મીટિંગનું આયોજન કરવામાં આવ્યું, જે માં સૌને વિવિધ સેવાઓ અંગે સુંદર માર્ગદર્શન આપવામાં આવ્યાં.

૧૩ મે-પાટોત્સવની પૂર્વ સંઘયાએ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમનું અદ્ભુત આયોજન કરવામાં આવ્યું. સદ્ગુરુ સાધુઓ પૂ. અધ્યિનદાદા, પૂ. રતિદાદા, પૂ. હર્ષદાદાની સાથે ૩૦ જેટલી મોટી સંખ્યામાં સંતો આ દિવ્ય પ્રસંગે સુરત પદ્ધાર્યને નાનાં ભૂલકાંઓ, યુવતીઓ ને બહેનો દ્વારા સંતભગવંત સાહેબજીને પ્રસન્ન કરવાના ભાવથી ભક્તિમય સ્વાગતનૃત્ય, ભક્તિનૃત્ય ને સંવાદ રજૂ કરવામાં આવ્યાં. સંતભગવંત સાહેબજીએ સૌ ભક્તોને આપેલાં ૪ સંકલ્પસૂત્રોને કેન્દ્રસ્થાને રાખી સુંદર નાટ્યપ્રસ્તુતિ કરવામાં આવી, જે નિદાની સૌ અત્યંત પ્રસન્ન થયાં. આજે સંતભગવંત સાહેબજીના પાસપોર્ટ મુજબના પ્રાગટ્યદિનની સુંદર ઉજવણી કરવામાં આવી. સાધુ પૂ. સતીશદાસજીએ પ્રાસંગિક મહિમાગાન કર્યા તેમજ સૌ કલાકાર ભક્તોની ભક્તિની સરાહના કરી.

૧૪ મે ૨૦૨૪ના રોજ મંદિરજીમાં બિરાજિત શ્રી ઠાકેરજી, ગુણાતીત સ્વરૂપો અને સૌ દેવતાઓની મૂત્રિઓનાં પાટોત્સવ પૂજન સદ્ગુરુ સંતોની હાજરીમાં સાધુ પૂ. દિલીપદાસજી, પૂ. રમેશદાસજી, પૂ. રમેશદાસજી-દયાળુ, પૂ. હરસુખદાસજી, પૂ. ઉમેશદાસજી આદિ વડીલ સંતો દ્વારા કરવામાં આવ્યાં. સાધુ પૂ. ઉત્પલદાસજી તેમજ સાધુ પૂ. રાજુદાસજીએ આચાર્યપદે બિરાજી ૨૦ પજમાન સંતો-ભક્તો પાસે ભાવપૂર્ણ અને શાશ્વોકત રીતે પાટોત્સવ વિધિ કરાવી. શ્રી ઠાકેરજીના શાણગાર દરમિયાન સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અધ્યિનદાદાએ આશીર્વાદ પ્રદાન કર્યા. પાટોત્સવ પૂજન બાદ પાટોત્સવ મુજબ સભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. પૂનમભાઈ શર્માએ સદ્ગુરુ સંતો તેમજ અનુપમ મિશન, મોગરીથી પધારેલ સંતો અને મહેમાનોનાં શબ્દોથી સ્વાગત કર્યા. સાધુ પૂ. કાનજીદાસજી અને પૂ. પીતરદાસજીએ પ્રાસંગિક ઉદ્ભોધન કરી. સંતભગવંત સાહેબજીના મહિમાની સુંદર વાતો કરી.

સંતભગવંત સાહેબજીએ ફોન દ્વારા સૌને રૂડા આશીર્વાદ પાઠવી સૌ ભક્તોની ભક્તિને બિરદાવી. આ પ્રસંગે દક્ષિણ ગુજરાત પ્રદેશના મંદિરની સેવામાં વર્ષોથી સમર્પિત છે તેવા પાયાના ભક્તો - ધનસુખભાઈ ચૌદાણ, સમજુબા ગોટી તેમજ રૂખી માસીનાં સાધુ પૂ. દિલીપદાસજી અને સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અધ્યિનદાદાના દસ્તે પૂજન તથા શાલ અર્પણ કરીને વિશિષ્ટ સન્માન કરવામાં આવ્યાં તેમજ તેઓના મહિમાને સેવાના ગુણોનાં ગાન કરવામાં આવ્યાં. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. રતિદાદા અને પૂ. અધ્યિનદાદાએ રૂડા આશીર્વાદ વરસાયા. અંતે યુવા કાર્યક્રમ રોહિતભાઈએ સૌનો આભાર વ્યક્ત કરી પાટોત્સવસભાની પૂર્ણાહુતિ કરી. સમગ્ર કાર્યક્રમનું સુચારુ સંચાલન અક્ષરભાઈએ સંભાયું.

સાંજે યુવક-યુવતીઓની માર્ગદર્શન સભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું, જે માં મોટી સંખ્યામાં સૌએ ઉપસ્થિત રહી લાભ લીધો. સાધુ પૂ. ઉત્પલદાસજી અને પૂ. સતીશદાસજીએ સુંદર માર્ગદર્શન આપ્યાં. સંતોનાં સાંનિધ્યે ભક્તિનો પરમ આનંદ માણી, મહિમામાં ગરકાવ બની સૌ આનંદથી સબર બન્યાં. ◆

અનુપમ મિશનનાં ગૌરવ

ભગવાન સ્વામિનારાયણની કૃપા અને સંતભગવંત સાહેબજીના આશીર્વાદથી અનુપમ મિશન, શિણાયના તેજસ્વી યુવાન દુર્ગશભાઈ માલીઓ અભિલ ભારતીય સાંસ્કૃતિક સંઘ, પૂર્ણો આયોજિત ‘ઓલ ઇન્ડિયા બહુભાષી નાટક, નૃત્ય, સંગીત’, ૨૦મી ‘કલ્યાણ ફોર્મ ઓફ પર્ફોર્મિંગ આર્ટ’ અંતર્ગત ‘નેશનલ આર્ટ ટેલેન્ટ સર્ચ-NATS ૨૦૨૪’માં ૨૩ મેના રોજ યોજાયેલ શાસ્ત્રીય તબલાંવાદન પ્રતિયોગિતામાં પ્રથમ સ્થાન મેળવી અનુપમ મિશનનું તેમજ વડીલ માવતરોનું ગૌરવ વધાર્યું છે. દુર્ગશભાઈને ખૂબ ખૂબ અભિનંદન ! હવે તેઓ અબુધાબી-દુબદ્ધ (U.A.E.)માં નવેમ્બર ૨૦૨૪માં યોજનાર ‘પરફોર્મિંગ આર્ટ્સ’ના ૧૪મા કલ્યાણ ઓલિમ્પિક્સ’માં પોતાની કલા રજૂ કરવા માટે પસંદગી પામ્યા છે. તેઓને ઉજ્જ્વળ સિદ્ધિ ને પ્રગતિશીલ કરકિર્દી માટે શુભેચ્છાઓ ! ◆

યોગી વિદ્યાપીઠ : સંતભગવંત સાહેબજીની કૃપાશિ અને પ્રેરણાથી સંસ્કારસંપત્તિ શિક્ષણ અને કેળવણી આપતી યોગી વિદ્યાપીઠની વિવિધ શૈક્ષણિક સંસ્થાઓનાં ધોરણ-૧૦ અને ધોરણ-૧૨ની બોર્ડની પરીક્ષાઓનાં ઝણણતાં પરિણામ આવ્યાં છે.

* **જ્ઞાનયજ્ઞ વિદ્યાલય :** મોગરી સ્થિત જ્ઞાનયજ્ઞ વિદ્યાલયના ધોરણી-૧૦ની બોર્ડની પરીક્ષાનું ૧૦૦% પરિણામ આવ્યું છે, જેમાં ૩૦ વિદ્યાર્થીઓ A1 ગ્રેડ, ૩૮ વિદ્યાર્થીઓ A2 ગ્રેડ તથા ૩૨ વિદ્યાર્થીઓ B1 ગ્રેડ સાથે ઉત્તીર્ણ થયા છે. ધોરણી-૧૨ સામાન્ય પ્રવાહની બોર્ડની પરીક્ષાનું ૧૦૦% પરિણામ આવ્યું છે, જેમાં ૩ વિદ્યાર્થીઓએ A1 ગ્રેડ તથા ૪ વિદ્યાર્થીઓએ A2 ગ્રેડ મેળવી આણંદ જિલ્લામાં આગવું સ્થાન હાંસલ કરી શાળાનું નામ રોશન કર્યું છે.

* **શારદા મંદિર :** નહિયાદ સ્થિત શારદા મંદિરના ધોરણી-૧૦ની બોર્ડની પરીક્ષાનું ૮૨.૭૬% પરિણામ આવ્યું છે, જેમાં શાળાના ૩૫ વિદ્યાર્થીઓએ A1 ગ્રેડ અને ૫૪ વિદ્યાર્થીઓએ A2 ગ્રેડ હાંસલ કરી ચુંદર સિદ્ધ મેળવી છે. ધોરણી-૧૨ વિજ્ઞાન પ્રવાહની બોર્ડની પરીક્ષાનું ૮૧.૭૨% અને ધોરણી-૧૨ સામાન્ય પ્રવાહની બોર્ડની પરીક્ષાનું ૬૬.૪૨% પરિણામ આવ્યું છે.

* **નીલકંઠવણી વિદ્યાલય :** કર્ણ-શિણાય ખાતે અનુપમ મિશન સંચાલિત નીલકંઠવણી વિદ્યાલયના ધોરણી-૧૦ની બોર્ડની પરીક્ષાનું ૧૦૦% પરિણામ આવ્યું છે.

સંતભગવંત સાહેબજીએ સૌ વિદ્યાર્થીઓ અને સારસ્વતગ્રણને અંતરની શુલેચ્છાઓ પાછવી પ્રસત્તાપૂર્ણ આશીર્વાદ પ્રદાન કર્યા છે. ◆

શ્રી યોગી જ્યંતીની ભાવસભર ઉજવણી

વૈશાખ ૧૬ બારસ, ૪ જૂન ૨૦૨૪ના રોજ બ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજના ૧૩૩મા ગ્રાગટ્યાદિનની ભક્તિભરી ઉજવણી સંતભગવંત સાહેબજીના સાંનિધ્યે તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ પર કરવામાં આવી. વહેલી સવારે મંદિરજીમાં શાણગાર આરતીમાં સૌ સંતો-

શ્રી યોગીજ્યંતી સભામાં સાહેબજીના આશીર્વાદનો લાભ લેતા સંતો-અક્ષરમુક્તો

અક્ષરમુક્તો એકત્ર થયા. યોગીબાપાની મૂર્તિ સમક્ષ યોગીમાહાત્મ્યના કીર્તનગાન, જ્યાપણ, મંત્ર-પ્રખ્યાંજલિ અને ભાવવંદના અર્પણ કરી. રાત્રે ‘પારમિતા’ સભાખંડમાં સંતભગવંત સાહેબજી અને સદ્ગુરુ સંતોની દિવ્ય ઉપસ્થિતિમાં માહાત્મ્યદર્શન સભા યોજાઈ. આ સભામાં ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજની મૂર્તિનાં પૂજન કરી, પુષ્પદાર અર્પણ કરી ભાવવંદન ધર્યા. ત્યારબાદ સભાસંચાલક સાધુ પૂ. સરજુદાસજી તથા સાધુ પૂ. પીટરદાસજીએ મહિમાનાં ગાન કર્યા. ત્યારબાદ સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. દર્શદાદા, પૂ. રતિકાકા અને પૂ. અશ્વિનદાદાએ ઢા આશીર્વાદ પ્રદાન કરી યોગીમાહાત્મ્યમાં સૌને લીન કર્યા. અંતે સંતભગવંત સાહેબજીએ આશીર્વાદ વરસાવ્યા અને ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજના દિવ્ય જીવન, અકલ્પનીય ભક્તિ તથા અનુપમ પ્રેમ અને ભવ્ય કાર્યનાં અદ્ભુત વર્ણન કર્યા. મોટી સંખ્યામાં ઉપસ્થિત સૌ અક્ષરમુક્તોએ આ ભક્તિભીની સરવાણીરૂપી યોગી પ્રાગટ્યવંદના માણી અલૌકિક અનુભૂતિ કરી. ◆

શ્રદ્ધાંજલિ

* **હસમુખભાઈ પટેલ :** વડોદરા મંડળના પાયાના સત્સંગી અને નિષ્ઠાવાન અક્ષરમુક્ત હસમુખભાઈ ૨૩ મે ૨૦૨૪ના રોજ અક્ષરધામ સિદ્ધાયા. સુરત રહેતા ત્યારથી તેઓ સંતભગવંત સાહેબજીના યોગમાં આવ્યા અને સત્સંગના રંગે રંગાયા. સંતભગવંત સાહેબજીની આજીથી જ તે ઓ વડોદરા સ્થાયી થયા. અને સત્સંગપ્રવૃત્તિઓમાં જોડાયા. શરૂઆતનાં વર્ષોમાં વડોદરા મંડળની સત્સંગસભાનાં સંચાલન સંભાળ્યાં તથા ‘વચનામૃત’, ‘સ્વામીની વાતુ’નાં પઠન કરવા આદિ સેવાઓ કરી સત્સંગનાં જ્ઞાન દઠ કર્યા. વડોદરાના કોઈ પણ સેવાકાર્ય માટે સંતોની સૂચના આવે તો તેઓ જહેમત ઉઠાવી સમયસર તે સેવા પાર પાડતા. ગુરુદ્દરિને પ્રસત્તા કરવાની અદ્ભુત ભાવના સાથે તેઓ સતત જીવન જીવ્યા. તેમાં તેઓને ધર્મપત્ની કેલાસબહેનનો સાથ મળ્યો ! આ દંપતીએ તેઓના બંને દીકરાઓ સુચેતભાઈ અને તેજસભાઈને પણ સત્સંગના સંસ્કારનો દિવ્ય વારસો આપ્યો અને દીકરાઓ પણ સંતોનાં વચને સપરિવાર સેવા-ભક્તિ કરી કલ્યાણસાધના કરી રહ્યા છે. હસમુખભાઈની બીમારી દરમિયાન પરિવારના સૌઅન્ને પ્રભુના કર્તાપણાનો સ્વીકાર કર્યો અને સેવા-ભક્તિનો ભાવ સતત વહાયો. સત્સંગના આવા આર્થ અક્ષરમુક્તને વિદ્યાપવેળાએ અંતરથી વંદન ! ◆

સેવાઓ કરી સત્સંગનાં જ્ઞાન દઠ કર્યા. વડોદરાના કોઈ પણ સેવાકાર્ય માટે સંતોની સૂચના આવે તો તેઓ જહેમત ઉઠાવી સમયસર તે સેવા પાર પાડતા. ગુરુદ્રિને પ્રસત્તા કરવાની અદ્ભુત ભાવના સાથે તેઓ સતત જીવન જીવ્યા. તેમાં તેઓને ધર્મપત્ની કેલાસબહેનનો સાથ મળ્યો ! આ દંપતીએ તેઓના બંને દીકરાઓ સુચેતભાઈ અને તેજસભાઈને પણ સત્સંગના સંસ્કારનો દિવ્ય વારસો આપ્યો અને દીકરાઓ પણ સંતોનાં વચને સપરિવાર સેવા-ભક્તિ કરી કલ્યાણસાધના કરી રહ્યા છે. હસમુખભાઈની બીમારી દરમિયાન પરિવારના સૌઅન્ને પ્રભુના કર્તાપણાનો સ્વીકાર કર્યો અને સેવા-ભક્તિનો ભાવ સતત વહાયો. સત્સંગના આવા આર્થ અક્ષરમુક્તને વિદ્યાપવેળાએ અંતરથી વંદન ! ◆

શ્રી યોગી યુવા ગ્રીષ્મ શિબિર ૨૦૨૪

સંતભગવંત સાહેબજીની કૃપાશિખ અને પ્રેરણાથી પ્રતિ વર્ષ યોજાતી ‘શ્રી યોગી યુવા ગ્રીષ્મ શિબિર’ આ વર્ષ ૧૬થી ૨૬ મે ૨૦૨૪ દરમિયાન શ્રી યોગીનગર, પ્રજ્ઞાનતીર્થ-મોગરી ખાતે યોજાઈ. આ વર્ષની શિબિર માટે સંતભગવંત સાહેબજીએ ધ્યેયસૂત્ર આપ્યું હતું કે, ‘મંદિર અને સંતનો યોગ, અપાવે પ્રભુપ્રસન્તતા !’ ૧૮ મેના રોજ અનુપમ મિશન, ભારતનાં વિવિધ મંડળો અને પ્રદેશોમાંથી ઉજપર્યી પણ વધુ શિબિરાર્થીઓ શિબિરમાં ભાગ લેવા માટે પદ્ધાર્યા.

૧૬ મે ૨૦૨૪, શિબિરના પ્રથમ દિવસે મુખ્ય સભા પૂર્વ શિબિરાર્થીઓદ્વારા સંતભગવંત સાહેબજીનાં ભાડિતપૂર્ણ સ્વાગત કરવામાં આવ્યાં અને તેઓના દિવ્ય સાંનિધ્યે સંતોષે દીપપ્રાગટ્ય દ્વારા શિબિરના શુભારંભ કરાવ્યા. શિબિરના સંચાલક સાધુ પૂ. યજ્ઞેશદાસજીએ સ્વાગત પ્રવચન દ્વારા સૌને આવકાર આપ્યો તેમજ શિબિર કાર્યક્રમની રૂપરે ખા જણાવી. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીએ જીવનને સર્વાંગી શ્રેષ્ઠ બનાવવા ઉત્તમનો સંગ કરવો, માતા-પિતાની સેવા કરવી, ગુરુજનોને આદર આપવો, સંતની આજ્ઞાનું પાલન કરવું અને ભગવાનમાં નિષ્ઠા રાખવારૂપી ચારી આપી. તે માટે નિયમિત અરથો કલાકની ધૂન અને સત્તસંગસભામાં દાજરી આપવા દાકલ કરી. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાએ અને સંતભગવંત સાહેબજીએ સૌને શુભેચ્છાઓ પાઠવી, શિબિરના મહિમા જણાવી આશીર્વાદ વરસાવી સૌને કૃતાર્થ કર્યા. શિબિરના ધ્યેયસૂત્રને કેન્દ્રસ્થાને રાખી એક સુંદર કલાત્મક પ્રદર્શની-‘મારું મંદિર, મારું ઘર’ તૈયાર કરવામાં આવી હતી, જે નાં ઉદ્ઘાટન સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજી અને પૂ. રતિકાકાએ કર્યા, જેનાં

શ્રી ઠાકોરજી, સંતભગવંત સાહેબજી અને સંતોનાં સાંનિધ્યમાં ‘શ્રી યોગી યુવા ગ્રીષ્મ શિબિર’ ના શિબિરાર્થીઓને અમૃત્ય સ્મૃતિસંભારણાં

દર્શન કરી સૌ શિબિરાર્થીઓ અને ભક્તોએ ધન્યતા અનુભવી. આ પ્રદર્શનીમાં મંદિરનાં દર્શન અને મૂર્તિઓને વંદન, આરતી-થાળમાં ભક્તિ અર્પણ, મંત્રલેખન અને મંત્રજાપ, અદ્વારાદિકસભામાં દાજરી તેમજ મંદિરની સેવામાં તન, મન, ધનથી સેવાનાં સમર્પણ દ્વારા મંદિર અને સંત સાથેનો યોગ દફ્ફા કરવાની ભાવના પરિદર્શિત કરાવવામાં આવી.

મંદિરમાં બિરાજમાન ભગવાન અને તેમના તત્ત્વને ધારક પ્રગટ સંતમાં આત્માનું જોડાણ પાકું થાય તે બાબતને કથાવાર્તા અને પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા શિબિરાર્થીઓને સમજાવવામાં આવી. સંતભગવંત સાહેબજીના ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ સાથેના જોડાણ તથા સદ્ગુરુ સંતોના અને પુવાનોના સંતભગવંત સાહેબજી સાથેના જોડાણની વાતો કરવામાં આવી. નિત્ય મંત્રલેખન અને મંત્રજાપ, સમૂહ આરતી, પ્રાતઃપૂજા, પ્રભાતિયાં અને શયનસ્તુતિનાં ગાન આદિ દ્વારા પાયાના સંસ્કારોનું દઢીકરણ કરાવવામાં આવ્યું. દરરોજ સવારે મુખ્ય સભા આરંભે સદ્ગુરુ સંતોનાં જીવન, સમર્પણ અને સ્વાનુભવો અંગે વિડિયોદર્શન કરવામાં આવ્યું. વળી, ભજનો પર બનેલાં સુંદર વિડિયોદર્શનનો આનંદ પણ શિબિરાર્થીઓએ માણ્યો. રોજ સભા આરંભે દેનિક ડસોટી લેવામાં આવતી, જે માં આગલા દિવસે મેળવેલ જ્ઞાન અને ઉપરોક્ષ અનુરૂપ પ્રશ્નો પૂછવામાં આવતા કે જેથી પુનરાવર્તન અને નિદિયાસ થઈ શકે.

સમગ્ર શિબિર દરમિયાન સંતભગવંત સાહેબજી અને સદ્ગુરુ સંતોની દિવ્ય સાંનિધ્ય પ્રાપ્ત થઈ. સંતભગવંત સાહેબજીએ નિત્ય સભાઓમાં સાકાર, પ્રગટ અને પ્રત્યક્ષની-શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાની અવૈક્ષિક સમજાણ પાડી કરાવી આશીર્વાદ વરસાવ્યા. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાએ

સંતભગવંત સાહેબજી અને સંતો દ્વારા શિબિર પ્રારંભે દીપપ્રાગટ્ય પણ નિત્ય સભાઓમાં ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ, સંતભગવંત સાહેબજી અને સાથી સદ્ગુરુ સંતોનાં અલોકિક ગૌરવવંતાં માદાત્મ્યની વાતો કરી તેમજ જીવનધારતરની પાયાની બાબતો અંગે લાક્ષણિક શૈલીમાં સમજણ આપી. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. રતિકાકા, પૂ. ઉર્ભવાદાએ પણ આદ્યાત્મિક માર્ગદર્શન સાથે સાથી સદ્ગુરુ સંતોના મહિમાનાં વર્ણન કર્યા અને સંતભગવંત સાહેબજીની રૂચિ અનુસાર જીવન જીવવાનો રાણ બતાવ્યો.

સવારની મુખ્ય સભાઓમાં સાધુ પૂ. હિલીપદાસજી, પૂ. સતીશદાસજી, પૂ. ઉત્પલદાસજી, પૂ. રાજુદાસજી, પૂ. પંકજદાસજી, પૂ. યજેશદાસજી, પૂ. પીટરદાસજી, પૂ. બિમલદાસજી આદિ સંતોએ પણ સત્સંગલાભ પ્રદાન કરી મનનીય માર્ગદર્શન પૂરાં પાડ્યાં. એક સત્રમાં યુવાપ્રવૃત્તિના ગ્રમુખ દિવ્યાંગભાઈ, પૂણોના યુવાનેતા બ્રિજભાઈ પટેલ, અમદાવાદનાં દીમિબહેન દેસાઈ અને પ્રક્ષાબહેન પટેલે પ્રાસંગિક માર્ગદર્શન પ્રદાન કરી મંહિર અને સંત સાથેના પોતાના યોગની અનુભૂતિ વ્યક્ત કરી ધન્યભાવ ધર્યાં. બહેનોનાં સંચાલક સેવકો સીમાબહેન અને ઋજુબહેન દ્વારા પણ પ્રાસંગિક માદાત્મ્યગાન અને સ્વાનુભવનાં દર્શન કરવાયાં.

શિબિર દરમિયાન ગુજરાત ઇંડાર્કોર્ટના ૭૪ તથા સુપ્રીમ કોર્ટના વિભ્યાત વકીલ અને કાયદાકીય તજ્જ્ઞ શ્રીમાન સુધીરભાઈ નાણાંવટીએ પદારી જીવનમાં આગળ વધવા, યોગ્ય માર્ગ અને કારકિર્દી પરસંદ કરવા

સંતભગવંત સાહેબજીએ પ્રદર્શની નિઃણી પ્રસ્ત્રતા વ્યક્ત કરી

તે મજ પરોપકારી બનવા અંગે અનેરાં માર્ગદર્શન પ્રદાન કર્યા. અમદાવાદની 'સ્તવ્ય સ્પાઈન ઇંસિપ્ટલ'ના વિભ્યાત તબીબ ડૉ. ભરતભાઈ દવે એ

સદ્ગુરુ સંતો દ્વારા 'મારું મંદિર, મારું ઘર' પ્રદર્શનીનાં મુક્તાર્પણ કરોડકલુની સંભાળ અને નિરામય સ્વાસ્થ્ય માટે મહત્વનાં માર્ગદર્શન આપ્યાં. મુંબઈના વિભ્યાત ઉદ્યોગસાહસિક શ્રી રામ યાદવ અને દિલ્હીનિવાસી ઉદ્યમી શ્રી પૃથ્વીભાઈએ લાઇફ ઓન્ડ વર્ક મેનેજમેન્ટ અંગે માર્ગદર્શન આપ્યાં.

અઠવાડિક સત્સંગસભાનાં આયોજનની જવાબદારીપૂર્ણ સેવા અંગે સાધુ પૂ. પરેશદાસજીએ માર્ગદર્શન પ્રદાન કર્યાં. સાધુ પૂ. દાર્દીકદાસજીએ 'દુધ યોરસેલ્ફ' પ્રવૃત્તિ અંતર્ગત શિબિરાર્થીઓ પાસે કલાત્મક કાફ્ટ વર્ક કરાવ્યાં, જે દ્વારા તૈયાર થયેલ કમળ અને હંસની અલોકિક પ્રતિકૃતિ સંતભગવંત સાહેબજીને પૂર્ણાલુંતિના હિવસે અર્પણ કરવામાં આવી. બાળકો-યુવાઓ માટે સત્સંગશિક્ષણ કચોટીનું આયોજન કરાયું, જેમાં સૌઅંગ્રેજી ભાગ લીધો અને સૌથી વધુ ગુણ મેળવનારને પ્રોત્સાહિત ઈનામો પણ આપાયાં. શિબિરમાં યુવાનો અને યુવતીઓ બંને વિભાગમાં યુથ લીડર્સ પાસે નિત્ય પ્રાતઃ પૂજા શીખ તથા યોગાચાર્ય પાસે યોગાસન-પ્રાણાયામનાં માર્ગદર્શન મેળવી તે નિયમિત કરવાનાં સૌઅંગ્રેજી પ્રાણ લીધાં. બંને વિભાગોમાં સંત-સમાગમ માટેનો સુંદર કાર્યક્રમ યોજાયો. યુવાનોના વિભાગમાં સંતો પૂ.

શિબિરાર્થીઓ પર સંતભગવંત સાહેબજીની આશિષ્યપર્યા

સાધુ પુ. પટેલશાસ્ત્ર

સાધુ પુ. પીટરદાસજી

સાધુ પુ. ઉત્પલદાસજી

સાધુ પુ. પંકજદાસજી

સાધુ પુ. સરજુદાસજી

શ્રી સુધીરભાઈ નાણાંવટી

પિનાકીનદાસજી, પુ. રવિદાસજી, પુ. સરજુદાસજી, પુ. હરમિતદાસજી, પુ. શિલ્પદાસજી, પુ. હાર્દિકદાસજી સાથે તેમજ યુવતીઓના વિભાગમાં વડીલ સંતો પુ. દિલીપદાસજી, પુ. રાજુદાસજી, પુ. રમેશદાસજી દ્વારા, પુ. મૂકેશદાસજી, પુ. સતીશદાસજી, પુ. ઉત્પલદાસજી, પુ. પંકજદાસજી, પુ. અશોકદાસજી આહિએ લાભ આપી સેવા-ભક્તિનાં સુંદર માર્ગદર્શન આપ્યાં. યુવકોના વિભાગમાં ટેલેન્ટ શોનું આયોજન કરવામાં આવ્યું, જેમાં શિબિરાર્થીઓએ પોતાનાં હુનર અને કલાનાં દર્શન કરાવ્યાં. સર્વોત્તમ પ્રતિભાને પ્રસ્તુત કરનાર યુવાનોને ઈનામ આપી પ્રોત્સાહિત કરાયા. બહેનોના વિભાગમાં સંતોનાં સાંનિધ્યે એક સવારે યુવતીઓ દ્વારા શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના ભક્તિ મહાયાગ કરવામાં આવ્યો, સૌ શિબિરાર્થી દીકરીઓએ તેમાં બિરાજ, યજ્ઞ-આદૃતિ અર્પણ કરી. એક સભામાં નેચોરેપેથીનાં તજજ્વર ડૉ. યોગીતાબહેને નેરસિંહ ઉપચાર અંગે સુંદર માર્ગદર્શન આપ્યાં.

યુવાનોના વિભાગમાં સાંજે સદ્ગુરુ સાધુ પુ. શાંતિદાનાની સ્મૃતિમાં ‘શાંતિ સ્પોર્ટ્સ લીગ’નું આયોજન કરવામાં આવ્યું, જેમાં કિકેટ, બેડમિન્ટન, ફૂટ કિકેટ વગેરે રમતોની ટુન્મેન્ટ રાખવામાં આવી, જેનાં ઉદ્ઘાટન સાધુ પુ. કપિલદાસજી, પુ. નરેન્દ્રદાસજી અને પુ. ધનશ્યામદાસજીએ કર્યાં. આ ટુન્મેન્ટમાં વિજેતા થનાર ટીમ અને રમતીરોને વિશેષ ઈનામ આપી પ્રોત્સાહિત કરાયા.

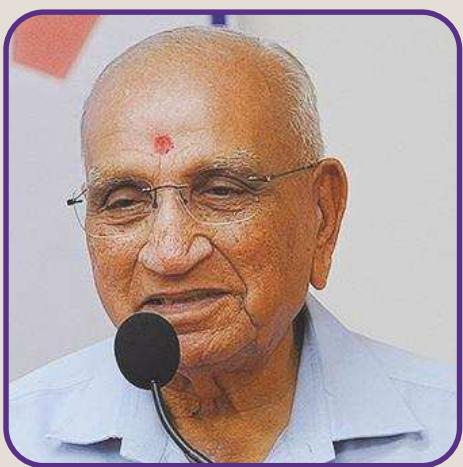
યુવાનો અને યુવતીઓના વિભાગમાં એક સાંજે ‘બ્રહ્મભોજ’ કાર્યક્રમનું આયોજન કરાવ્યું, જેનાં ઉદ્ઘાટન સાધુ પુ. હરેશદાસજી અને પુ. જગદીશદાસજી દ્વારા થયાં. આ કાર્યક્રમમાં સાંજનું ભોજન બનાવવાની, પીરસવાની આહિ સંઘળી વ્યવસ્થા શિબિરાર્થી ભાઈઓ-બહેનો દ્વારા કરવામાં આવી, તેનો

અપાર આનંદ સૌંન્તો, શિબિરાર્થીઓએ માણયો. બંને ને વિભાગોમાં રાત્રિકાર્યક્રમો પણ સુંદર રીતે યોજાયા. યુવકોએ બોધ આપતી રમતો દ્વારા બ્રહ્માનંદ કર્યો. કલીજ નાં આયોજન દ્વારા સૌંન્તો સત્સંગ અને જરનલ નોલેજનાં જ્ઞાન પાકાં કર્યાં. યુવતીઓના વિભાગમાં ભજન પર ગરબાનો આનંદ, બ્રહ્માનંદ કરાવતી રમતો આહિ માણી સૌંન્તો સ્મૃતિઓ શાશ્વત કરી.

સદ્ગુરુ સાધુ પુ. મનોહરદાસજીનાં માર્ગદર્શન

શિબિર દરમિયાન એક સત્ત્રમાં સંતભગવંત સાહેબજી સાથે પ્રશ્નોત્તરી કરી સૌંન્તો મનના પ્રશ્નોનાં સમાધાન મેળવ્યાં. આ સત્ત્ર સૌંન્તો શિબિરાર્થીઓ માટે અત્યંત ચિરસ્મરણીય બની રહ્યું. ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજની તારીખ પ્રમાણેના પ્રાગટ્યાહિની સ્મૃતિમાં ૨૩ મેના રોજ પ્રભાતફેરી યોજાઈ. કીર્તનગાન અને જ્યનાદ સાથે પ્રજ્ઞાનતીર્થથી આ પ્રભાતફેરી આરંભ પામી, જેમાં શિબિરાર્થીઓ સાથે સંતો, સ્થાનિક વડીલ ભક્તો ખૂબ મોટી સંખ્યામાં જોડાયા. ખૂબ શિસ્તપૂર્ણ રીતે અને ભક્તિભાવે સમગ્ર પ્રભાતફેરી તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ પર મંદિરજી અને પ.પુ. સોનાબા તથા પ.પુ. કાકાજીના સમાધિસ્થાનની પ્રદક્ષિણા અર્પણ કરી સદ્ગુરુ સાધુ પુ. શાંતિદાનાના સમાધિસ્થાને સંપત્ત થઈ. સંતભગવંત સાહેબજીનાં સાંનિધ્યે સૌંન્તો સદ્ગુરુ સંતો અને શિબિરાર્થીઓ મંત્ર-પુષ્પાંજલિ અર્પણ કરી. ત્યારબાદ મંદિરજીનાં પગથિયાં પર સૌંન્તો સંતભગવંત સાહેબજી સાથે ચ્રુષ્ણોટો પડાવી અને રીતે સ્મૃતિપ્રામણ કરી. ૨૩ મે ૨૦૨૪ની રાત્રે ‘શ્રી યોગી યુવા સૂરવંદ’ દ્વારા અનુપમ કીર્તન આરાધના પ્રસ્તુત કરાઈ, જેમાં ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજની સ્મૃતિસાથે મંદિર અને સંતના યોગનું માલાત્મ્ય વધારતાં, સદ્ગુરુ સાધુ પુ. રત્નિકાનાં માર્ગદર્શન અને આશીર્વાદ

सद्गुरु साधु पू. दंडेकरानां मार्गदर्शन

(रिजियन) ए पण प्रतिभावमां शिबिरार्थीओनी भक्तिनी सराहना करी. संतभगवंत साहेबज्ञे सूरवृंदना युवासभ्योने बिरदावी सुंदर आशीर्वाद वरसाव्या.

२५ मेना रोज रात्रे विविध ११ मंडळोना शिबिरार्थींचो द्वारा भव्य ने अध्यात्मभावसभर सांस्कृतिकार्यक्रम प्रस्तुत थयो, जे मां २००थी वधारे शिबिरार्थींचे भाग लઈने संतभगवंत साहेबज्ञ अने तेओना अष्ट सद्गुरु संतोनां माणात्म्यने वणी लेती नृत्यनाटिका-'संतभगवंत साहेबज्ञ अमृत माणात्म्यधारा' प्रस्तुत करी, ते द्वारा मंहिर अने संतना योगनी अनिवार्यता, संतभगवंत साहेबज्ञना हिव ज्ञवन अने भव्य कार्यनी अलौकिकता अद्भुत रीते व्यक्त करवामां आवी. चोट्ठार संवाद, भावनासभर रजूआत, भक्तिभर्यां नृत्योनिहाणीसौमंत्रमुख्य थर्डिगयां.

बाणकोने पण हेनिक विशेष प्रवृत्तिओ द्वारा सेवा, भक्ति, महिमा अने निष्ठाना पाठ पाका करावाया. सत्संगलक्षी श्लोको, वातो अने कीर्तनोना

मुख्याठ द्वारा सौमां नैतिक मूल्योनां सिंचन करवामां आव्यां. प्रे २ ए। १। ४। १। विडियोदर्शन द्वारा सत्संग समजाणा, आध्यात्मिक तथा व्यावहारिक विवेक अने नैतिक फरज्जे अंगे सुंदर मार्गदर्शन

अपायां. बाणकोने सद्गुरु साधु पू. अश्विनदावानां मार्गदर्शन अने आशीर्वाद

उपासना-आज्ञा-संत साथेनी प्रीति-निष्ठा अने आ श २०, मंत्रज्ञाप, सेवा अने महिमानां कीर्तनोनां गान द्वारा सौने हिव्यतामां लीन करी दीधां. आ प्रसंगे पधारे व मु ज्य अतिथिश्री केतनभाई दहीसरिया (येरिटी कमिशनर, आणं द

विविध प्रवृत्तिओमां जेडी तेओमां रहेली आवडतो अने कोशल्योने खीलववामां आव्यां. नित्यप्रातःपूजा, नित्यआरती-थाण करवानी अने अठवाडिक सत्संगसभामां करवानी प्रवृत्तिओ अंगे पण तेओने शीख आपवामां आवी.

साधु पू. पत्रेशदासज्ज

साधु पू. तिलवीपदासज्ज

साधु पू. सतीशदासज्ज

साधु पू. राजेन्द्रदासज्ज

साधु पू. बिमलदासज्ज

डॉ. भरतभाई दुबे

समग्र शिबिरनां सळण आयोजन ने संचालन साधु पू. पञ्जेशदासज्ज, पू. परेशदासज्ज, पू. केयूरदासज्ज, पू. श्रेपसदासज्जनां मार्गदर्शन देणा युवान संतो पू. सरजुदासज्ज, पू. हार्दिकदासज्ज, पू. हरभितदासज्ज, पू. तुषारदासज्ज, पू. सौभ्यदासज्ज, पू. शिल्पदासज्ज, पू. रविदासज्ज आहि संतोंचे संभाष्यां, तेओ सौने बिरदावी संतभगवंत साहेबज्ञांचे अनहंद प्रसन्नता वरसावी. सर्वांगी विकास ने आध्यात्मिक उत्थानना पाठ पाका करावती श्री योगी युवा श्रीम शिबिर सर्व रीते अत्यंत सुभद्रायी अने इण्डायी बनीरही.

‘શ્રી યોગી યુવા શિબિર’માં પ્રસ્તુત કરાયેલ ડીતેન આરાધના તથા સાંકૃતિક કાર્યક્રમના યુવા કલાકારોને સંતલગવંત સાહેબજી અને સદગુરુ સંતોના આશીર્વાદ

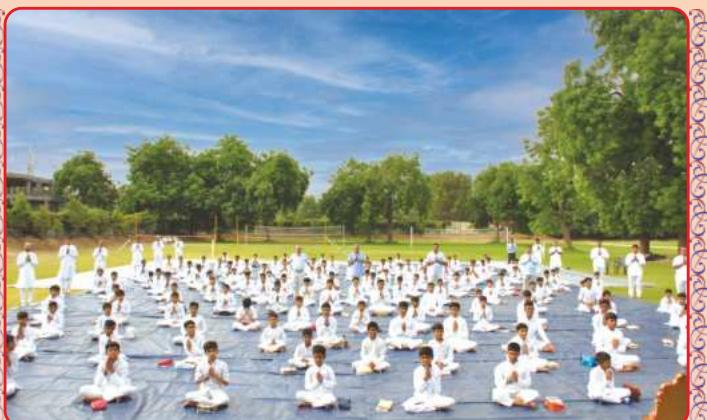
સંતો દ્વારા ‘શાંતિ સ્પોર્ટ્સ લીગ’નાં ઉદ્ઘાટન

યુવાન સંતો સાથે બાળ-શિબિરાર્થાઓની ગોચિ

યુવતીઓ દ્વારા ઉપાસના ભક્તિ મહાયાગ

નિય પ્રાતઃપૂજનાં માર્ગદર્શન પ્રામ કરતાં શિબિરાર્થીઓ

બાળ-શિબિરાર્થાઓને સાહેબજીનાં આશીર્વાદ

શિબિર સંચાલક સંતોને સાહેબજીનાં આશીર્વાદ

અનુપમ મિશન, સુરત મંદિરે શ્રી દકોરજ અને ગુણાતીત સ્વરૂપોની મૂર્તિઓનાં પાટોત્સવ પૂજનમાં સહભાગી યજમાન સંતો-ભક્તો

સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમના કલાકારોને સદગુરુ સંતોના આશીર્વાદ

પાટોત્સવ મુખ્ય સભાનાં મંચદર્શન

વરીબ સંતો દ્વારા શ્રી દકોરજ અને ગુણાતીત સ્વરૂપોની મૂર્તિઓનાં પાટોત્સવ પૂજન

શ્રી દકોરજને ભાવથી અત્રકૂટ અર્ધ અર્પણ

Regd. News Paper / Air Mail / Book Post

Brahmanirzar Monthly R.N.I. New Delhi No.: 69476/86 * Po. Regd. No. AND/303/2024-26

* Date of Publication : 14th of each Month

* Date of Posting : 15th of each Month * Posted at: Vallabh Vidhyanagar Post Office

"Brahmanirzar" Monthly Postal Reg. No. RO - VDR/AND - 303 * Date of Dispatch : 15-06-2024 * Office of Origin : Vallabh vidhyanagar

Founder Editor : Shantibhai F. Patel * Editor : Sandipbhai R. Shah

Published by : Dilipbhai V. Desai on behalf of Anoopam Mission. * Published at : Mogri 388 345, Gujarat

Printed by : Pradip S. Giri * Printed at : Prizam Printers and Publishers Ltd., Amdavad 380 008

To,

If Undelivered Please return to :

Anoopam Mission, Brahmajyoti, Yogiji Marg, Mogri-388 345. Gujarat, India

Phone : (02692) 230483, 230544

email : amindia@anoopam.org * website: www.anoopam.org